

CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL, CAREA NOI ÎNTĂIE A ÎMPĂRAȚILOR O NUMIM

Cap 1

Elcana au avut muieri, Anna și Fenenna, a căroro una în multă vremea stearpă, și pentru ocară ceiaalalte întristată, căzând în Silo înaintea lui Heli, cu rugăciune către Domnul, au născut pre Samuil, pre carele înțarcându-l, l-au adus Domnului, precum făgăduise.

1. **H**ost-au un om din Ramathaimsofim, din muntele Efreim, și numele lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiului Eliv, fiului Thovu, fiului Suf Efratheul.
2. Și au avut doao muieri, numele unia Anna, numele a doao Fenena. Și au avut Fenenna fii, iară Annei nu era prunci. ||
- 4r 3. Și să suia omul acela din cetatea sa în zile rânduite să să închine și să jârtvuiască Domnului oastea lor în Silo. Și era acolo doi fii a lui Heli, Ofni și Finees, preoți Domnului.
4. Și au venit zioa și au jertfuit Elcana și au dat Finennei, muierii sale, și tuturor fiilor lui și featelor părți.
5. Iară Annei i-au dat o parte, întristat că pre Anna o iubea, iară Domnul închisease pântecul ei.
6. Și o năcăjea pizmuitoarea ei și foarte o amărea, atâta cât o probozea, că Domnul închisease zgăul ei.
7. Și așa făcea în toț anii când, întorcându-se vreamea, să suia la bisearca Domnului și așa o întârâta, iară ea plângea și nu prindea bucată.
8. Și i-au zis Elcana, bărbatul său: „Anno, căci plângi și pentru ce nu mânci și pentru ce lucru să năcăjește inima ta, au nu-ți sânt eu mai bun decât zece fii?”
9. Și s-au sculat Anna după ce mâncase și beuse în Silo și, șezând Heli preotul pre scaun înaintea ușilor bisearcii Domnului,
10. Fiind Anna cu inimă amară, s-au rugat către Domnul și plângând de prisosit,
- 4v 11. Și făgăduință au făgăduit, zicând: „Domnul oastelor, de veai vedea privind năcazul | slujnicii Tale și-ți vei aduce aminte de mine, nici Te vei uita de slujnica Ta și vei da slujnicii Tale parte bărbătească, îl voi da Domnului în toate zilele vieții lui și briciu nu să va sui pre capul lui.
12. Și au fost când înmulția ea rugăciunile către Domnul, de au socotit Heli gura ei.
13. Iară Anna grăia în inima sa și numai buzele ei să mișca, și glasul togma nu să auzia, și o au judecat Heli a fi amețită.
14. Și au zis: „Până când vei fi beată? Mântuiește cătuși de cât vinul de care ești umedă”.

15. Răspunzând Anna: „Nicidecum – au zis – domnul meu, că muiare nefericită foarte sânt, și vin și tot ce poate îmbăta n-am beut, ci mi-am vărsat sufletul meu înaintea Domnului meu.

16. Nu socoti pre slujnica ta ca pre una din featele lui Velial, că din mulțimea durerii și a întristării mele am grăit până acum”.

17. Atunci Heli i-au zis: „Mergi în pace și Dumnezeuul lui Israil deaie ție cearerea ta carea L-ai rugat”.

18. Și ea au zis: „Batâr de ar afla slujnica ta har în ochii tăi”. Și s-au dus muierea în calea sa și au mâncat și fața ei nu s-au mai schim | |bat în multe părți. 5r

19. Și s-au sculat dimineată și s-au închinat înaintea Domnului, și s-au întors și au venit în casa sa, Ramatha, și au cunoscut Elcana pre Anna, muierea sa, și s-au adus aminte de ea Domnul.

20. Și au fost după curgerea zilelor, au zămislit Anna și au născut fiu și i-au chemat numele Samuil, pentru că de la Domnul l-au fost poftit.

21. Și s-au suit bărbatul ei, Elcana, și toată casa lui să jârtvească Domnului jârtvă de praznic și făgăduința sa.

22. Și Anna nu s-au suit, că au zis bărbatului său: „Nu voiu merge până când să va înțărca pruncul și să-l duc să să areate înaintea Domnului și să rămâie acolo pururea”.

23. Și i-au zis Elcana, bărbatul său: „Fă ce ți să veade bun și rămâi până ce-l vei înțărca și poftesc să plinească Domnul cuvântul său”. Și au rămas muierea și s-au aplecat fiul până l-au înțărcat de lapte.

24. Și l-au adus cu sine, după ce-l înțarcase, cu trei viței și trei măsuri de făină și un urcior de vin, și l-au adus la casa Domnului în Silo, iară pruncul era încă mititeluțu.

25. Și au jârtvit vițalul și au dat pruncul lui Heli. |

26. Și au zis Anna: „Rogu-te, domnul meu, viu e sufletul tău, domnule, eu sânt acea muiare care am stătut înaintea ta aici rugând pre Domnul. 5v

27. Pentru pruncul acesta m-am rugat și mi-au dat Domnul cearerea mea carea L-am rugat.

28. Pentru aceea și eu l-am împrumutat Domnului în toate zilele în care va fi împrumutat Domnului”. Și s-au închinat acolo Domnului și s-au rugat Anna și au zis:

Cap 2

Cântecul Annei pentru mulțăminta care iarăși trei fii și doao feate au născut; iară pentru păcatele fiilor lui Heli și pentru prea multa tătâni-său îngăduire, să face lui și casăi sale amănânțare și moartea fiilor mai nainte i să vestește.

1. ăltat-au inima mea în Domnul și s-au înălțat cornul meu în Dumnezeuul meu, desfătatu-s-au inima mea preste neprietinii miei, că m-am veselit întru mântuirea Ta.

2. Nu iaste sfânt trecut în Domnul, că nu iaste altul afară de Tine și nu iaste tare ca Dumnezeuul nostru.

3. Nu înmulțireai a grăi înalte mărindu-vă, depărtează-să ceale vechi din gura voastră, că Dumne | |zeul științelor Domnul iaste și Lui să gătesc gândirile. 6r

4. Arcul celor tari s-au învins și cei neputincioși s-au încins cu vârtute.

5. Cei întâiu sătui pentru pâni s-au dat pe prețu și cei flămânzi s-au săturat, până când cea stearpă au născut mulți și carea avea fii mulți au slăbit.

*2 Leage 32, 39.

6. *Domnul omoară și face viu, trimite la iad și întoarnă.

Tov. 13, 2.

7. Domnul sărac face și îmbogățește, zmerește și înalță.

Înțelep. 16, 13.

8. Deșteaptă din pulbere pre cel lipsit și din gunoiu rădică pre cel sărac ca să șază cu căpeteniile și scaunul slavei să ție, că a Domnului sânt țișinile pământului și au pus preste eale lumea.

9. Picioarele sfinților săi le va ținea și cei fără de leage întru-ntunearec împreună vor amuți, că nu în tăria sa să va învărtoșa omul.

10. De Domnul să vor înfricoșa protivnicii Lui și preste dâșii în ceriuri va tuna, Domnul va giudeca marginile pământului și va da împărăția împăratului său și va înălța cornul Hristosului Său”.

11. Și s-au dus Elcana Ramatha în casa sa, iară pruncul era slujitoriu înaintea Domnului, înaintea feții Heli preotului.

12. Iară fiii lui Heli, fiii lui Velial, neștiind | pre Domnul,

6v

13. Nici slujba preoților câtră norod, ce oricine ar fi jârtvit junghiiare, vinea copilul preotului când să fierbea cămurile și avea furculiță cu trei dinți în mâna sa.

CAP 2 ȘI 3 CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL

14. Și o trimitea în tipsie sau în căldare, au în oală, sau într-alt vas și tot ce rădica furculița lua preotul șieș, așa făcea a tăt Israilul carii venea în Silo.

15. Și, după ce jârtvea grăsimea, vinea copilul preotului și zicea celui ce jârtvuia: „Dă-m carne să fiiarb preotului, că n-oi lua de la tine carne fiiartă, ci crudă”.

16. Și zicea cel ce jârtvuia: „Aprinze-se întâi, după obiceiul, astăzi grăsimea și-ți ia oricât pofteaște sufletul tău”. Care răspunzând, îi zicea: „Nicidecum, ci acum vei da, într-alt chip voiu lua cu puterea”.

17. Și era păcatul copiilor mare foarte înaintea Domnului, că împiedeca oamenii de la jârtva Domnului.

18. Iară Samuil slujea înaintea feații Domnului, copil încins cu efod de in.

19. Și îmbrăcăminte mică îi făcea mumă-sa, carea i-o aducea în zile rânduite, suindu-să cu bărbatul său să jârtvească junghiiare de praznic.

7r 20. Și au blagoslovit Heli pre Elcana și || muierea lui și i-au zis: „Dea-ți ție Domnul altă sământă din muierea aceasta pentru împrumutarea carea ai împrumutat Domnului”. Și s-au dus la locul său.

21. Și au cercetat Domnul pre Anna și au zămislit și au născut trei fii și doao feate; și s-au mărit pruncul Samuil la Domnul.

22. Iară Heli era bătrân foarte și au auzit toate care făcea fiii lui a tot Israilul și cum durmii cu muierile care privea la ușa cortului.

23. Și le-au zis: „Pentru ce faceți de aceste lucruri care eu auz, lucruri reale foarte, de la tot norodul?”

24. Nu faceți, fiii miei, că nu-i bună vestea carea eu auz, să faceți a treace norodul Domnului.

25. De va păcătui om împotriva omului poate Dumnezeu a i să împlânzi, iară împotriva lui Dumnezeu de va păcătui omul, cine să va ruga pentru el?” Și n-au ascultat glasul tătâni-său, că au vrut Domnul a-i ucide.

26. Iară pruncul Samuil sporea și creștea și plăcea și lui Dumnezeu, și oamenilor.

27. Și au venit omul lui Dumnezeu la Heli și au zis câtră el: „Aceasta zice Domnul: «Au nu deschis m-am descoperit casii tătâni-tău, fiind în Egipt în casa lui Faraon?”

7v 28. Și l-am ales din toate neamurile lui | Israil Mie spre preot, ca să să suie la oltariul Mieu și să-i tămâiaze aprindere și să poarte efod înaintea Mea; și am dat casei tătâni-tău toate din jârtfele fiilor Israil.

29. Pentru ce cu călcâiul ai aruncat junghiiarea Mea și darurile Meale, care am poruncit să aducă în bisearică și mai mult ai cinstit fiii tăi decât pre Mine, ca să mâncaț pârga a toată jârtva lui Israil, norodului Mieu?»

30. Pentru aceea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: *«Grăind am grăit cum casa ta și casa tătâni-tău să slujească înaintea Mea până în veac». Iară acum zice Domnul: «Departa fie aceasta de la Mine, ci oricine Mă va slăvi slăvi-l-voiu, iară carii nu Mă socotesc vor fi necinstiți. [27]

31. Iată, zilele vin și voiu tăia brațul tău și brațul casii tătâni-tău, să nu fie bătrân în casa ta.

32. Și vei vedea pre următorul tău în bisearică în toate ceale norocite a lui Israil; și nu va fi bătrân în casa ta în toate zilele.

33. Însă de tot nu voiu lua din tine bărbatul de la oltariul Mieu, ci să slăbească ochii tăi și să rânzească sufletul tău, și partea cea mare a casii tale va muri când la vârstă bărbătească va veni.

34. Și acesta îți va fi sămn care va veni a doi fiii tăi, lui Ovni și Finees, într-o zi amândoi vor muri. ||

8r 35. Și-M voiu deștepta preot credincios, care după inima Mea și sufletul Mieu va face, și-i voiu zidi casă credincioasă; și va umbla înaintea Hristosului Mieu în toate zilele.

36. Și va fi cum oricine va rămânea în casa ta, va veni să să roage pentru el și va aduce un ban de argint și o turtă de pâne și va zice: ‘Slobozi-mă, rogu-te, la o parte preoțească, să mânc o îmbucătură de pâne’»”.

Cap 3

Samuil de patru ori de la Domnul să cheamă, descoperirea împotriva lui Heli șieși făcută i-o spune; și încet, prin prorociile sale, a tot Israilul să cunoaște.

1 **I**ară pruncul Samuil slujia Domnului înaintea lui Heli și cuvântul Domnului era prețuit, în zilele acealea nu era vedenie arătată.

2 Și au fost într-o zi oarecarea, Heli zecea în locul său și ochii lui păinginise, nici putea vedea.

3. Candela lui Dumnezeu mai naintea de-a să stânge, Samuil durmea în bisearica Domnului, unde era sicriul lui Dumnezeu.

4. Și au chemat Domnul pre Samuil, care răspunzând, au zis: „Iată, eu!”

5. Și au alergat la Heli și i-au zis: „Iată, eu, că m-ai chemat!”. Care i-au zis: „Nu te-am chemat, | întoarce-te și dormi!”. Și s-au dus și au dormit. 8v

6. Și au adaos Domnul iarăș a chema pre Samuil. Și, sculându-să Samoil, s-au dus la Heli și au zis: „Iată, eu, că m-ai chemat!”. Care au răspuns: „Nu te-am chemat, fiiul meu, întoarce-te și dormi!”

7. Iară Samuil încă nu știa pre Domnul, nici i să dezvălisă cuvântul Domnului.

8. Și au adaos Domnul și au chemat încă pre Samuil a tria oară; carele sculând, s-au dus la Heli

9. Și au zis: „Iată, eu, că m-ai chemat!”. Și au înțales Heli că Domnul ar fi chemând pruncul și au zis câtră Samuil: „Meargi și dormi și de te va mai chema, vei zice: «Grăiaște, Doamne, că ascultă sluga Ta»”. Și s-au dus Samuil și au dormit în locul său.

10. Și au venit Domnul și au stătut și l-au chemat, precum chemase, a doao oară: „Samuil, Samuil!” Și au zis Samuil: „Grăiaște, Doamne, că ascultă sluga Ta”

11. Și au zis Domnul câtră Samuil: „Iată, Eu fac cuvânt în Israil care oricine-l va auzi îi vor țiuia urechile amândoao.

12. În zioa aceeaa voiu deștepta împotriva lui Heli toate câte am grăit asupra casii lui, înceape-voiu și voiu plini.

13. Că i-am zis mai nainte că-i voiu judeca casa în veac pentru nedreptatea, căci cunoscuse | | nevredniceaște a lucra fiii săi și nu i-au certat. 9r

14. Pentru aceeaa m-am jurat casii lui Heli că nu să va curăți nedreptatea casii lui cu jârtve și cu daruri, până în veac”.

15. Și au dormit Samuil până dimineața, și au deșchis ușile casii Domnului. Și Samuil să temeia a spune vedeniia lui Heli.

16. Și au chemat Heli pre Samuil și au zis: „Samuil, fiiul meu!” Care răspunzând, au zis: „Iată, eu!”

17. Și l-au întreat: „Ce cuvânt iaste care au grăit Domnul câtră tine? Rogu-te, nu-l tăinui de mine, acesteia îți facă Dumnezeu și acesteia să-ți adaogă de vei ascunde de la mine cuvânt din toate cuvintele care s-au zis ție”.

18. Și i-au spus Samuil toate cuvintele și n-au ascuns de el. Și el au răspuns: „Domnul iaste; ce iaste bun în ochii Săi, facă”.

19. Și au crescut Samuil și Domnul era cu el și n-au căzut din toate cuvintele Lui în pământ.

20. Și au cunoscut tot Israilul de la Dan până la Versavei că credincios Samuil proroc iaste Domnului.

21. Și au adaos Domnul a să arăta în Silo, că să dezvălisă Domnul lui Samuil în Silo, după cuvântul Domnului; și s-au adevărit cuvântul lui Samuil a tot Israilul. |

Cap 4

9v

Să taie israiliteanii de filistei și iarăș, aducându-să în tabără săcriiul, să taie; și, prinzându-se sicriiul, doi fii a lui Heli să ucid; carea auzând Heli, căzând, moare, și noru-sa născând, moare.

1. i au fost în zilele acealea, adunatu-s-au filisteii spre războiu; și au ieșit Israil spre întâmpinarea filisteilor la războiu și au tăbărât lângă Piatra Agiutorului. Iară filisteii au venit în Afec

2. Și au întins șireagul împotriva lui Israil. Și, începându-să certarea, Israil au întors dosul filisteilor; și s-au tăiat într-acea certare mai prin câmpuri ca la patru mii de oameni.

3. Și s-au întors norodul la tabără și au zis cei mai mari născuți din Israil: „Pentru ce ne-au lovit Domnul astăzi înaintea filisteailor? Să aducem la noi din Silo sicriul legii Domnului și să vie în mijlocul nostru, să ne mântuiască din mâna nepriiatinilor noștri”.

4. Și au trimis norodul în Silo și au adus de-acolo sicriul leagii Domnului oastelor, ce șeade pre heruvimi; și era doi fii a lui Heli cu sicriul legii lui Dumnezeu, Ofni și Fines. | |

5. Și, venind sicriul legii Domnului în tabără, au glăsuț tot Israilul cu străgare mare și au răsunit pământul. 10r

6. Și au auzit filisteii glasul străgării și au zis: „Ce glas iaste acesta de strigare mare în tabăra ovreailor?” Și au cunoscut că sicriul Domnului venise în tabără.

7. Și s-au temut filisteii, zicând: „Venit-au Dumnezeu în tabără”. Și au suspinat, zicând:

8. „Amar noao, că n-au fost atâtea săltare ieri și alaltăieri! Vai noao! Cine ne va mântui de mâna dumnezeilor acestor înalți? Aceștia sânt dumnezeii carii au lovit Eghiptul cu toată rana în pustie.

9. Întăriți-vă și fiți bărbați, filisteilor, să nu slujiți ovreailor, precum și ei v-au slujit voao; întăriți-vă și oștiți”.

10. Și au oștit filisteii, și s-au tăiat Israil și au fugit fieștecarele în sălașul său și s-au făcut rană mare foarte; și au căzut din Israil triizăci de mii de pedestrași.

11. Și sicriul lui Dumnezeu s-au prins și doi fii au murit, Ovni și Finees.

12. Și, alergând om de Veniamin din tabără, au venit în Silo în zioa aceea cu haina ruptă și cu pulbere capul împrășarat.

10v 13. Și, venind el, Heli ședea pre scaun, spre cale privind, că era inima lui înfricoșată pentru | sicriul lui Dumnezeu. Iară omul acela, după ce au intrat, au vestit cetății și au bucinat toată cetatea.

14. Și au auzit Heli sonul străgării și au zis: „Ce răsulare iaste aceasta aceștii gâlcevi?” Iară el au grăbit și au venit și au vestit lui Heli.

15. Iară Heli era de ani noaozeaci și opt și ochii lui păienjinise și nu putea vedea.

16. Și au zis câtră Heli: „Eu sânt care am venit din războiu și eu carele din șireag am fugit astăzi”. Căruie el au zis: „Ce s-au făcut fiiul meu?”

17. Și răspunzând cela ce veste: „Fugit-au – au zis – Israil de filistei și cădeare mare s-au făcut în norod; încă și doi fii ai tăi au murit, Ofni și Finees, și sicriul lui Dumezeu s-au prins”.

18. Și, numind el sicriul lui Dumnezeu, au căzut din scaun îndărăpt lângă ușe și, rumpându-să cerbicile, au murit, că era bătrân și om de mare vârstă. Și el au judecat pre Israil ani patruzeaci.

19. Iară noru-sa, muierea lui Finees, era povornică și aproape de naștere. Și, auzând veaste că-i prins sicriul lui Dumnezeu și că au murit socrul său și bărbatul său, s-au plecat și au născut, că căzuse spre dureri de năprasnă.

11r 20. Și într-acei ceas al morții ei, i-au zis cele ce sta pre lângă dânsa: „Nu te teame, că || fiiu ai născut”. Carea nu le-au răspuns, nici au luat aminte.

21. Și au chemat pruncul Ihavod, zicând: „Trecut-au slava din Israil”, că s-au prins sicriul lui Dumnezeu și pentru socru-său, și pentru bărbatul său.

22. Și au zis: „Trecut-au slava din Israil, pentru că s-au prins sicriul lui Dumnezeu”.

Cap 5

Dagon înaintea sicriului o dată și de altă dată au căzut, tăindu-i-să în prag capul și mâinile. Și filisteii, cu bube reale și cu șoareci loviți, sicriul de la sine îl mână îndărăpt.

1. **L**ară filisteii au luat sicriul lui Dumnezeu și l-au dus de la Piatra Ajutorului în Azot.

2. Și au luat filisteii sicriul lui Dumnezeu și l-au băgat în bisearca lui Dagon și l-au așezat lângă Dagon.

3. Și, sculându-să de dimineață azotenii a doao zi, iată Dagon zăcea cu fața la pământ înaintea sicriiului Domnului. Și au luat pre Dagon și l-au pus iarăș la locul său.

4. Și iarăș a doao zi dimineață sculându-să, au aflat pre Dagon zăcând pre fața sa în pământ înaintea sicriiului Domnului, iară capul lui Dagon și doao palmi a mânilor lui tăiate era pre prag.

5. Iară Dagon sânгур trunc rămăsease în locul său; | pentru această pricină nu calcă preoții lui Dagon și toți carii întră în bisearica lui pe pragul lui Dagon în Azot până în zioa de astăzi. 11v

6. Și s-au îngreoiat mâna Domnului preste azoteani și i-au sfărmat și i-au lovit în cea mai ascunsă partea nașterilor pre azoteani și hotarale lor; și au fiert satele și câmpii în mijlocul ținutului aceleuia și s-au născut șoareci și s-au făcut mestecare de moarte mare în cetate.

7. Și, văzând oamenii Azotului acel fealiu de rană, au zis: „Nu rămâie sicriiul Dumnezeului Israil la noi, că vârtoasă iaste mâna Lui asupra noastră și asupra lui Dagon, dumnezeului nostru.

8. Și, trimițând, au adunat pre toți vătavii filisteilor la sine și au zis: „Ce vom face cu sicriiul Dumnezeului Israil?” Și au răspuns ghetenii: „Ducă-să împregiur sicriiul Dumnezeului Israil”. Și au dus împregiur sicriiul Dumnezeului Israil.

9. Iară celor ce-l ducea împregiur li să făcea mâna Domnului prin fieștecare cetate de ucidere mare foarte; și bătea pre bărbații a fieștecării cetăț, de la cel mai mic până la cel mai mare, și putrăzea împreună ceale ascunsă ale lor. Și au făcut sfat ghetheanii și ș-au făcut scaune de piiai.

10. Și au trimis sicriiul lui Dumnezeu în A | caron și, deacă venise sicriiul lui Dumnezeu în Acaron, au strâgat acaroneanii, zicând: „Adus-au la noi sicriiul Dumnezeului Israil ca să ne uciză pre noi și norodul nostru?” 12r

11. Și au trimis și au adunat pre toți vătavii filisteailor, carii au zis: „Sloboziți sicriiul Dumnezeului Israil și să să întoarcă în locul său și să nu ne ucigă cu norodul nostru”.

12. Că să făcea frica morții în fieștecare cetate și grea foarte tare mâna lui Dumnezeu, și oamenii carii nu murise să lovea în partea nașterilor ceii mai ascunsă; și să suia urlarea fieștecării cetăț în ceriu.

Cap 6

Filisteii, sicriiul cu făgăduitele daruri cu șoareci și cu bubele ascunsului ceale de aur, din sfatul preoților săi, de la sine îl trimit prin vaci cu vițai și cu nou car până la Vethsamis, unde vethsamiteanii au jârțuit vacile pre leamnele carului, mulți din norod și din gloată de la Domnul ucigându-se, pentru că sicriiul lui Dumnezeu nu l-au socotit cu vreadnică cinste.

1. i au fost sicriiul Domnului în ținutul filisteilor șeapte luni.

2. Și au chemat filisteii pre preoți și pre găcitori, zicând: „Ce vom face cu sicriiul Domnului? Spuneți-ne, în ce chip l-om trimite la locul său?” Carii au zis: |

3. „De trimiteți îndărăpt sicriiul Dumnezeului Israil, nu-l trimiteț deșert, ci cu ce sânteți deatori răsplătiț pentru păcat, și așa va veți vindeca și veți ști pentru ce nu să departă mâna Lui de la voi” 12v

4. Carii au zis: „Ce iaste ce trebuie să dăm pentru greșală?” Și au răspuns aceaia:

5. „După numărul ținutului filisteilor, cinci bube ascunse de aur veți face și cinci șoareci de aur, că rana au fost tuturor voao și vătavilor voștri. Și veți face asămânarea bubelor voastre celor reale și asămânarea șoarecilor carii au sfărmat pământul și veți da Dumnezeului Israil slavă, de cumva Îș va rădica mâna de la voi și de la dumnezeii voștri și de la pământul vostru.

6. Pentru ce vă îngreoiati inimile voastre precum ș-au îngreoiat Eghiptul și Faraon inima sa? *Au nu după ce au fost bătut, atunci i-au slobozit și s-au dus?

7. Acum, dară, apucați și faceț un car nou și doao vaci fătate, cărora nu li s-au pus jugul, prindeți la car și închideți vițeei lor acasă.

8. Și veți lua sicriiul Domnului și veți pune în car, și vasele ceale de aur care I le-aț plătit pentru greșală le veți pune în săcriiaș la coastele lui și-l sloboziți să meargă.

9. Și vă uitați, și de să va sui pre calea hota | rălor sale spre Vethsamis, El ne-au făcut acest rău mare; iară de nu, nicidecum vom ști că nicidecum mâna Lui ne-au atins, ci cădeare s-au întâmplat”. 13r

*Ieșir. 12, 31.

CAP 6 ȘI 7 CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL

10. Și au făcut ei într-acesta chip și, luând doao vaci carele apleca viței, au prins la car, și vițaii lor i-au închis acasă.

11. Și au pus sicriiul lui Dumnezeu pre car și săcriiașul care avea șoareci de aur și asămănările bubelor reale.

12. Și să ducea drept vacile pre calea ce duce în Vethsamis și într-o cale pășea mergând și mugind și nu să pleca nici spre dreapta, nici spre stânga; ci și vătavii filisteilor urma până la hotarele Vethsamis.

13. Iară vethsamiteanii săcera grâu în vale; și, râdicându-ș ochii, au văzut sicriiul și s-au bucurat văzându-l.

14. Și carul au venit în câmpul lui Iosue Vethsamiteanul și au stătut acolo. Și era acolo o piatră mare și au tăiat leamnele carului și vacile le-au pus pre eale ardere Domnului.

13v 15. Iară leviții au pus jos sicriiul lui Dumnezeu și săcriiașul ce era lângă el, în care era vasele ceale de aur, și le-au pus pre piatra cea mare. Iară bărbații vethsamiteani au arderi și au jârtvit junghieri în zioa aceea Domnului.

16. Și cinci vătavi a filisteilor au văzut și s-au întors în Acaron în zioa aceea.

17. Și acește sânt bubele de aur care au răsplătit filisteii pentru greșală Domnului: Azot una, Gaza una, Acalon una, Geth una, Acaron una.

18. Și șoarecii de aur după numărul cetăților filisteilor a cinci țanuturi, de la cetatea zidită până la satul care era fără zid și până la Avel marele, pre carele au pus sicriiul Domnului, care era până într-acea zi în câmpul lui Iosue Vethsamiteanul.

19. Și au lovit din bărbații vethsamiteanilor pentru că au văzut sicriiul Domnului; au lovit norod șeptezăci de bărbați și cincizăci de mii din gloată. Și au plâns norodul pentru că Domnul lovise gloata cu mare rană.

20. Și au zis bărbații vethsamiteani: „Cine va putea sta înaintea Domnului Dumnezeului, Sfântului acestuia? Și la care să va sui de la noi?”

21. Și au trimis soli la lăcuiorii Cariathiarimului, zicând: „Adus-au îndărăpt filisteii sicriiul Domnului, pogorâți-vă și-l duceți la voi îndărăpt!”

Cap 7

14r *Duce-să îndărăpt sicriiul în casa lui Avinadav || în Gavaa, și, din îndemnul lui Samuil, israeliteanii, câtră Domnul întorși, au biruit pre filistei, rugându-să pentru dânșii Samuil.*

1. i au venit bărbații Cariathiarimului și au dus sicriul Domnului și l-au dus înlăuntru în casa lui Avinadav, în Gavaa, iară pre Eliazar, fiiul lui, l-au sfințit să păzească sicriiul Domnului.

2. Și au fost din ce zi au rămas sicriiul Domnului în Cariathiarim, s-au înmulțit zilele (că era anul al doaozeacile) și s-au odihnit toată casa lui Israil după Domnul.

3. Și au zis Samuil câtră toată casa lui Israil, zicând: „De vă întoarceți la Domnul în toată inima voastră, luați dumnezeii cei streini din mijlocul vostru, pre Vaalim și Astaroth, și gătiți inimile voastre Domnului și slujiți Lui unuia și vă va scoate din mâna filisteilor”. *2 Leage 6, 13. Math. 4, 10.

4. Și au luat fiii lui Israil Vaalim și Astaroth și au slujit Domnului unuia.

5. Și au zis Samuil: „Adunaț tot Israilul în Masfath, să rog pentru voi pre Domnul”.

14v 6. Și s-au adunat în Masfath și au scos apă și au turnat înaintea Domnului și au postit în zioa aceea și au zis acolo: „Greșit-am Domnului”. Și au judecat Samuil pre fiii lui Israil în Masfath.

7. Și au auzât filisteii că s-au adunat fiii lui Israil în Masfath și s-au suit vătavii filisteilor la Israil. Carea auzând fiii lui Israil, s-au temut de fața filisteilor.

8. Și au zis câtră Samuil: „Nu înceta pentru noi a strâga câtră Domnul, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască din mâna filisteilor”.

9. Și au luat Samuil un miel aplecătoriu și l-au adus jârtvă întreagă Domnului; și au strâgat Samuil câtră Domnul pentru Israil și l-au ascultat Domnul.

10. Și au fost când ducea Samuil arderea, filisteii au început războiu împotriva lui Israil; și au tunat Domnul cu tresnet mare preste filistei și i-au îngrozit și s-au tăiat de la fața lui Israil. *Ecli. 46, 20.

11. *Și, ieșind bărbații lui Israil din Masfath, au gonit filisteii și i-au gonit până la locul ce era supt Vethhar. *Ecli. 46, 21.

12. Și au luat Samuil o piatră și o au pus între Masfath și între Sen și au chemat numele locului aceuia Piatra Agiutorului și au zis: „Până aici ne-au agiutat Domnul”.

15r 13. Și s-au smerit filisteii, nici au mai adaos || a veni în hotarele israelitenilor. Și s-au făcut mâna Domnului asupra filisteilor în toate zilele lui Samuil.

CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL CAP 7, 8 ȘI 9

14. Și s-au dat îndărăpt cetățile care le-au fost luat filisteii de la Israil, lui Israil, de la Accaron până la Gheth și hotarele sale; și au mântuit pre Israil din mâinile filisteilor și era pace între Israil și Ammorreu.

15. Și judeca Samoil pre Israil în toate zilele vieții sale.

16. Și să ducea în toț anii încungiurând Vethil și Galgala și Masfath și judeca pre Israil în locurile mai sus zise.

17. Și să înturna în Ramatha, că acolo era casa lui și acolo judeca pre Israil. Zidit-au și acolo oltariu Domnului.

Cap 8

Plecându-să fiii lui Samoil spre scumpie, îș ceare norodul împărat după obiceiul limbilor; căroro Samoil din porunca Domnului giugul greu al împăratului mai nainte le vestește, ci nu-l ascultă.

1. i au fost deacă au îmbătrânit Samuil și au pus fiii judecători lui Israil.

2. Și au fost numele fiului lui întâiului născut Ioil, și numele ceal doilea Avia, judecătorilor în Versavei.

3. Și n-au umblat fiii lui în căile lui, ci s-au plecat după lăcomie și au luat daruri și au întors judecata. |

4. Și, adunându-se toți cei mai mari născuț a lui Israil, au venit la Samuil în Ramatha. 15v

*Osie 13, 10.
Fap. 13, 21.

5. Și i-au zis: „Iată, tu ai îmbătrânit și fiii tăi nu umblă în căile tale. *Rânduiaște-ne împărat să ne giudece, precum și toate neamurile au”.

6. N-au plăcut cuvântul în ochii lui Samuil, pentru că zisease: „Dă-ne împărat, să ne giudece”. Și s-au rugat Samuil la Domnul.

7. Și au zis Domnul câtră Samuil: „Ascultă glasul norodului în toate care-ți grăiesc, că nu pre tine te-au lepădat, ci pre Mine, să nu împărățesc preste ei.

8. După toate lucrurile sale care au făcut din zioa în carea i-am scos din Eghipt până la această zi, precum M-au părăsit și au slujit dumnezeilor streini, așa fac și ție.

9. Deci acum graiul lor ascultă, însă te mărturisește lor și le spune mai înainte deatoria împăratului care va împărăți preste ei”.

10. Și au spus Samoil toate cuvintele Domnului câtră norod, care ceruse de la sâne împărat.

11. Și au zis: „Aceasta va fi puterea împăratului care va împărăți preste voi; fiii voștri îi va lua și-i va pune în carele sale și-i va face șieși călăreți și înainte alergători căruțelor sale.

12. Și-ș va rândui trivuni și sutași, și arători pământurilor sale și săcerători holdelor, și fauri armelor și carelor sale.

13. Și featele voastre și le va face ungătoare și bucătorițe și pitărițe.

14. Și țarinile voastre și viile și maslinii cei mai buni îi va lua și-i va da slujilor sale. | |

15. Ci și holdele voastre și viniturile viilor le va zăciui, să dea famenilor și curteanilor săi. 16r

16. Și slujile voastre și slujnicele și tinerii cei mai buni și asinii îi va duce și-i va pune la lucrul său.

17. Și turmele voastre le va zăciui și voi îi veți fi sluji.

18. Și veți străga în zioa aceea de la fața împăratului vostru care vi l-ați ales și nu vă va asculta Domnul în zioa aceea că v-ați cerut împărat”.

19. Și n-au vrut norodul a asculta glasul lui Samoil, ci au zis: „Nicidecum, că împărat va fi preste noi.

20. Și vom fi și noi ca toate neamurile; și ne va judeca împăratul nostru și va ieși înaintea noastră și va oști războiul nostru pentru noi”.

21. Și au ascultat Samoil toate cuvintele norodului și le-au grăit în urechile Domnului.

22. Și au zis Domnul câtră Samuil: „Ascultă glasul lor și rânduiuște preste ei împărat”. Și au zis Samuil câtră oamenii lui Israil: „Meargă fieștecare în cetatea sa”.

Cap 9

Ruda lui Saul carele, cercând asinile tătâni-său, au nimerit la Samuil, căruia să dezvălește că să va unge împărat, cu carele au prânzit și noaptea cu sălaș l-au priimit.

1. i era om din Veniamin, pe nume Chis, fiul lui Aviil, fiului Serorf, fiului Vehorath, fiului Afia, fiului omului Lemini, tare de vârtute.

2. Și era lui fiu pe nume Saul, ales și bun; și nu era om din fiii lui Israil mai bun decât el, | de la umere în sus petrecea preste tot norodul. 16v

3. Și-i perise asinele lui Chis, tatălui Saul; și au zis Chis către Saul, fiul său: „Ia cu tine unul din copii și, sculându-te, mergi și cearcă asinele. Cari trecând prin muntele Efreim

4. Și prin pământul Salisa, și, neaflându-le, au trecut și prin pământul Salimului și nu era, ci și prin pământul Iemini, și nicidecum nu le-au găsit.

5. Iară venind în pământul Suf, au zis Saul către copilul care era cu el: „Vino și să ne întoarcem, nu cumva doară au părăsât tatăl meu asinele și să grijească pentru noi”.

6. Care i-au zis: „Iată, omul lui Dumnezeu iaste în cetatea aceasta, om cinstit; tot ce grăiaște fără îndoială să adeverează. Acum, dară, să mergem acolo, de cumva ne va spune noao despre calea noastră pentru carea am venit”.

7. Și au zis Saul către copilul său: „Iată, vom merge; ce vom duce la omul lui Dumnezeu? Pânea s-au sfârșit în straițele noastre și ceva dar nu avem să dăm omului lui Dumnezeu, nici altăceva”.

8. Și iară copilul au răspuns lui Saul și au zis: „Iată, s-au aflat în mâna mea a patra parte de un statir garaș de patru drahme de argint. Să-l dăm omului lui Dumnezeu, să ne spuie calea noastră”.

17r 9. (Cândva în Israil așa vorbea fieștecare mergând a întreba pre Dumnezeu: „Veniți și să mergem la cel ce veade”. Căci carele astăzi să zice proroc cândva || să chema cel ce veade).

10. Și au zis Saul către copilul său: „Bun e cuvântul tău, vino să mergem”. Și s-au dus în cetate, în carea era omul lui Dumnezeu.

11. Și, suindu-să spre prepastia cetății, au aflat featele scoțând apă și le-au zis: „Au doară aici iaste cel ce veade?”

12. Care răspunzând, le-au zis: „Aicea iaste, iată, înaintea ta, grăbească acum, că astăzi au venit în cetate, că jârtva norodului iaste astăzi în cel înalt.

13. Întrând în cetate, îndată îl veți afla, până a să sui la înălțime să mânce; că nu va mânca norodul până va veni el, că el blagoslovească jârtva și după aceea mîncă care sânt chemaț. Acum dară suiți-vă, că astăzi îl veț găsi.

14. Și s-au suit în cetate. Și, umblând ei în mijlocul cetății, s-au arătat Samoil ieșind spre întâmpinarea lor, să să suie la înălțime.

15. *Iară Domnul dezvălise urechea lui Samuil cu o zi mai înainte de a veni Saul, zicând:

*Fap. 13, [21].

16. „Într-acest ceas care acum iaste, mâne voi trimite om la tine din pământul lui Veniamin și-l vei unge povățuitoriu preste norodul Mieu, Israil, și va mântui norodul Mieu din mâna filisteilor; că m-am uitat la norodul mieu, că au venit străgarea lor la Mine”.

17. Și, văzând Samuil pre Saul, Domnul i-au zis: „Iată omul care-ț ziseasem, acesta va stăpâni norodul Meu”.

17v 18. Și s-au suit Saul la Samuil în mijlocul | porții și au zis: „Spune-mi, rogu-te, mie, unde-i casa celui ce veade?”

19. Și au răspuns Samoil lui Saul, zicând: „Eu sânt cel ce veade. Suie-te înaintea mea la înălțime, să mâncați cu mine astăzi și te voi slobozi dimineață și toate care sânt în inima ta și le voi spune.

20. Și pentru asine care alaltăieri le-ai pierdut, nu te griji, că s-au găsit. Și a cui vor fi ceale mai bune a lui Israil, au nu ție și a toată casa tătâni-tău?”

21. Și, răspunzând Saul, au zis: „Au nu fiul lui Iemini sânt eu, din cel mai mic neam a lui Israil și ruda mea cea mai pre urmă iaste din toate familiile din neamul lui Veniamin? Pentru ce, dară, mi-ai grăit cuvântul acesta?”

22. Și, luând Samuil pre Saul și copilul lui, i-au dus în trepăzare și le-au dat loc în capul celor ce fusease chemaț, că era ca la treizeci de oameni.

23. Și au zis Samuil bucătariului: „Dă partea carea ți-am dat și ți-am poruncit să o pui deosebi la tine”.

24. Și au rădicat bucătariul armul și l-au pus dinnaintea lui Saul. Și au zis Samuil: „Iată, ce au rămas pune înaintea ta și mîncă; că cu deadinsul ți s-au ținut când am chemat norodul. Și au mâncat Saul cu Samuil în zioa aceea.

25. Și s-au pogorât din înălțime în oraș și au grăit cu Saul în foisor. Și au așternut lui Saul în foisor și au adormit. ||

18r 26. Și dimineață sculându-să, și luminându-să, au chemat Samuil pre Saul în foisor, zicând: „Scoală și te voi slobozi”. Și s-au sculat Saul și au ieșit amândoi, el adecă și Samuil.

27. Și, pogorându-să în partea cea mai pre urmă a cetății, Samuil au zis către Saul: „Zi copilului să meargă înaintea noastră și să treacă, iară tu stăi puțântel, să-ți spuie cuvântul Domnului”.

Cap 10

Să unge Saul împărat de la Samuil, dându-să și adevărindu-se seamnele, prorocește între proroci și, trimițându-să sorți de la Samuil, să întărească împărat; legea împărăției în carte scrisă, înaintea Domnului să pune.

*Fap. 13, 21.

1. i au luat Samuil urciorul cu untul-de-lemn și au turnat preste capul lui și l-au sărutat și au zis: „Iată, te-au uns Domnul preste moștenirea Sa căpetenie și vei mântui pre norodul Său din mânilor nepriiatinilor lui, carii sânt împrejurul lui. Și acesta ție sâmnul că te-au uns Dumnezău spre căpetenie.

2. Ducându-te astăzi de la mine, vei afla doi oameni lângă mormântul Rahilei, în hotarale lui Veniamin, în amiază, și-ți vor zice: «S-au aflat asinele la carele te-ai fost dus a le cerca; și, lăsând tatăl tău asinele, să grijească de voi și zice: ‘Ce voiu face pentru fiiul meu?’»

3. Și, deacă vei merge de-acolo și mai încolo, vei trece și vei veni la stăjeriul Tavorului, și te vor afla acolo trei oameni suindu-să la Dumnezeu în Vethil, unul purtând trei iezi, și altul trei turte de pâne, și altul purtând o ploscă de vin. 18v

4. Și, zicându-ț sănătate, ț-or da doao pâni și vei lua din mânilor lor.

5. După acestea vei veni în măgura lui Dumnezeu, unde iaste starea filisteilor; și, întrând acolo, în cetate, te va întâmpina turma prorocilor, ce să vor pogorî din nălțime, și înaintea lor psaltirea și chimvalul și fluierul și chithara, și ei prorocind.

6. Și va sări preste tine Duhul Domnului și vei proroci cu ei și te vei schimba într-alt om.

7. Deci, când îți vor veni semnele acestea toate, fă orice va afla mâna ta, că Domnul cu tine iaste.

8. Și te vei pogorî înaintea mea în Galgala (că eu mă voiu pogorî la tine), să aduci aducere și să jâtveșt junghierii păciuitoare; șeapte zile vei aștepta până când voiu veni la tine și-ți voiu arăta ce să faci”.

9. Și, întorcându-și umărul să să ducă de la Samoil, i-au schimbat Dumnezeu altă inimă și au venit toate semnele acestea în zioa aceea.

10. Și au venit la măgura mai sus zisă și, iată șireagul prorocilor înaintea lui; și au sărit preste el Duhul Domnului și au prorocit în mijlocul lor. ||

11. Și, văzându-l toți cari-l cunoscuse ieri și alaltăieri a fi cu prorocii și prorocește, au zis unii câtră alții: „Ce lucru s-au întâmplat fiiului lui Chis? Au și Saul e între proroci?” 19r

12. Și au răspuns altul câtră altul, zicând: „Și cine-i tatăl lor?” Pentru aceea s-au întors spre pildă: *, „Au și Saul e între proroci?”

*Jos 19, 24.

13. Și au încetat a proroci și au venit la nălțime.

14. Și au zis unchiul lui Saul câtră el și câtră copilul lui: „Încătro v-aț dus?” Carii au răspuns: „A cerca asinele, carele negăsându-le, am venit la Samoil”.

15. Și i-au zis unchiu-său: „Spune-m, ce ț-au zis Samoil?”

CAP 10 ȘI 11 CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL

16. Și au zis Saul câtră unchiu-său: „Ne-au spus că s-au găsit asinele”. Iară de cuvântul împărăției nu i-au spus, care-i grăise Samoil.

17. Și au adunat Samoil norodul la Domnul, în Masfa.

18. Și au zis câtră fiii lui Israil: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Eu am scos pre Israil din Eghipt și v-am scos din mâna eghipteanilor și din mâna tuturor împărăților carii vă năcăjea.

19. Iară voi astăzi aț lepădat pre Dumnezeul vostru, Carele sângur v-au mântuit pre voi de toate răotățile și năcazurile voastre, și ați zis: *‘Nicidecum, ci împărat rânduiaște preste noi’. Acum, dară, stați înaintea Domnului prin neamurile voastre și prin familii»”. | *Sus 8, 19.

19v 20. Și au pus Samoil toate neamurile Israil și au căzut soartea neamului Veniamin.

21. Și au pus neamul lui Veniamin și rudeniile lui și au căzut rudenia lui Metri și au agiuns până la Saul, fiul lui Chis. Și l-au cercat, și nu s-au aflat.

22. Și au întreat după aceastea pre Domnul, de va veni acolo. Și au răspuns Domnul: „Iată, ascuns e acasă”.

23. Și au alergat și l-au dus de-acolo; și au stătut în mijlocul norodului și au fost mai înalt decât tot norodul de la umăru în sus.

24. Și au zis Samuil câtră tot norodul: „Adevărat vedeț pre care au ales Domnul, că nu iaste asemenea lui în tot norodul”. Și au strâgat tot norodul și au zis: „Trăiască împăratul!”

25. Și au grăit Samoil câtră norod legea împărăției și o au scris în carte și o au pus înaintea Domnului. Și au slobozit Samuil tot norodul, fieștecarii la casa sa.

26. Ci și Saul s-au dus la casa sa în Gavaa; și s-au dus cu el o parte de ostaș, a căroră inimile atinsease Dumnezeu.

27. Iară fiii lui Velial au zis: „Au putea-ne-va acesta mântui?” Și nu l-au băgat în samă și nu i-au adus daruri, iară el să făcea a nu auzi.

Cap 11 ||

20r *Saul, căzând pre el Duhul Domnului și deșpicându-și boii săi, norodul la războiu chiiamă și învinge pre Naas, împăratul ammoniteanilor, slobozându-să oamenii Iavis Galaad și împărăția lui să întemeiază în Galgala.*

1. i au fost ca după o lună, s-au suit Naas Ammoniteanul și au început a oști împotriva lui Iavis Galaad. Și au zis toț oamenii Iavis câtră Naas: „Aibi-ne păciuiți și-ț vom sluji”.

2. Și au răspuns câtră ei Naas Ammoniteanul: „Într-aceasta voiu lovi cu voi pace, să vă scoțu tuturor voao ochii drepți și să vă puu ocară în tot Israilul”.

3. Și au zis câtră el bătrânii lui Iavis: „Îngăduiaște-ne șapte zile, să trimitem soli la toate hotarale lui Israil; și, de nu va fi cine să ne sprijonească, vom ieși la tine”.

4. Și au venit soli în Gavaa lui Saul și au grăit cuvintele aceastea, auzând norodul, și au rădicat tot norodul glasul său și au plâns.

5. Și, iată, Saul vinea, urmând boii săi din câmp și au zis: „Ce are norodul de plânge?” Și i-au povestit cuvintele oamenilor Iavis.

6. Și s-au aruncat Duhul Domnului spre Saul, auzând cuvintele aceastea, și s-au mâniat urgia lui foarte.

20v 7. Și luând amândoi boii, i-au tăiat în dărăburi și au trimis în toate hotarele lui Israil | prin mânilor solilor, zicând: „Oricare nu va ieși și nu va urma lui Saul și lui Samuil, așa să va face boilor lui”. Și au cuprins frica Domnului pre norod și au ieșit ca un om.

8. Și i-au numărat în Vezeh; și au fost din fiii lui Israil mii trei sute, iară din bărbații liudei, mii treizeci.

9. Și au zis solilor carii venise: „Așa veți zice oamenilor carii sânt în Iavis Galaad: «Mâne vă va fi mântuire, când va încălzi soarele»”. Și au venit soli și au povestit oamenilor Iavis, carii s-au veselit.

10. Și au zis: „Mâne vom ieși la voi și ne veți face tot ce v-a plăcea”.

11. Și au fost venind zioa de mâne, au rânduit Saul norodul în trei părți și au întrat în mijlocul taberii în straja dimineții și au lovit pre Ammon până când ar încălzi soarele; iară ceiaalalți s-au răsipit, așa cât nu s-au lăsat în ei doi aseamenea.

12. Și au zis norodul câtră Samuil: *„Cine-i acela care au zis: «Saul doară va împărăți preste noi? Dați oamenii și-i vom ucide»”. | *Sus 20, 27.

13. Și au zis Saul: „Nu să va ucide cineva în zioa aceasta, că astăzi au făcut Domnul mântuire în Israil”.

CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL CAP 11 ȘI 12

14. Și au zis Samuil câtră norod: „Veniți și să meargem în Galgala și să înnoim acolo împărăția”. ||

15. Și au mers tot norodul în Galgala și l-au făcut acolo împărat pre Saul înaintea Domnului în Galgala; și au jârtvit acolo junghieri păciuitoare înaintea Domnului. Și s-au veselit acolo Saul și toți bărbații lui Israil foarte. 21r

Cap 12

Samuil cu sfatul norodului să cunoaște nevinovat; pre Israil, pentru nemulțămirea câtră Dumnezeu, îl ceartă dându-se din ceriu seamne, zisele sale le întărește și-i îndeamnă să să lipească de Domnul, nu încetând a să ruga pentru dânșii.

1. i au zis Samuil câtră tot Israilul: „Iată, am ascultat glasul vostru după toate care mi-ați grăit și am rânduit preste voi împărat.

2. Și acum împăratul pășeaște înaintea voastră; iară eu am îmbătrănit și am încărunțit, însă fiii miei cu voi sânt, deci petrecând cu voi din tinerețele mele până la această zi, iată, eu.

*Ecli. 46, 22. 3. *Grăiți de mine înaintea Domnului și înaintea hristosului Lui, de am luat boul cuiva au asinul, de am hulit pre careva, de am împresurat pre careva, de am luat dar din mâna cuiva, și-l voi necinsti astăzi și-l voi întoarce la voi”.

4. Și au zis: „Nu ne-ai hulit, nici ne-ai împresurat, nici ai luat din mâna cuiva ceva”.

5. Și au zis câtră ei: „Mărturie iaste Domnul împotriva voastră și mărturie unsul Lui în zioa | aceasta, că n-ați aflat în mâna mea ceva”. Și au zis: „Mărturie”. 21v

6. Și au zis Samuil câtră norod: „Domnul Care au făcut pre Moisi și Aaron și au scos pre părinții noștri din pământul Eghiptului.

7. Acum, dară, stați, ca cu judecată să mă cert împotriva voastră înaintea Domnului, pentru toate milele Domnului care au făcut cu voi și cu părinții voștri:

*Facer. 46, 5. 8. *În ce chip Iacov au intrat în Eghipt și au strâgat părinții voștri câtră Domnul; și au trimis Domnul pre Moisi și Aaron și au scos părinții voștri din Eghipt și i-au pus într-acest loc;

*Jud. 4, 2. 9. Carii s-au uitat de Domnul, Dumnezeuul său, *și i-au dat în mâna lui Sisara, mai-marelui oastei lui Hasor, și în mâna filisteilor și în mâna împăratului Moav și au oștit împotriva lor;

10. Iară după aceea au strâgat câtră Domnul și au zis: «Păcătuit-am, că am părăsit pre Domnul și am slujit lui Vaalim și lui Astaroth. Acum, dară, scoate-ne pre noi din mâna neprietinilor noștri și-ți vom sluji ție»;

*Jud. 6, 14. 11. *Și au trimis Domnul pre Ieroaal și Vadan și Iethe și Samoil și v-au scos din mâna neprietinilor voștri prinprejur și ați lăcuit fără grije.

12. Și, văzând că Naas, împăratul fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră, mi-ați zis mie: || *«Nicidecum, ci împăratul va porunci noao când Domnul, Dumnezeuul vostru, și 10, 19. 22r

13. Acum, dară, de față iaste împăratul vostru, pre carele l-ați ales și l-ați cerut; iată, v-au dat voao Domnul împărat.

14. De vă veți teme de Domnul și-l veți sluji și veți asculta glasul Lui și nu veți întărâta gura Domnului, veți fi și voi și împăratul care vă poruncește urmând Domnului, Dumnezeuului vostru.

15. Iară de nu veți asculta graiul Domnului, ci veți întărâta cuvântul lui, va fi mâna Domnului asupra voastră și asupra părinților voștri.

16. Ci și acum stați și vedeți lucrul acest mare care va face Domnul înaintea voastră.

17. Au nu săcerișul grâului iaste astăzi? Chema-voiu pre Domnul și va da graiuri și ploi și veți ști și veți vedea că mare răutate v-ați făcut înaintea Domnului cerând preste voi împărat”.

18. Și au strâgat Samuil câtră Domnul și au dat Domnul graiuri și ploi într-acea zi.

19. Și s-au temut tot norodul foarte de Domnul și de Samuil. Și au zis tot norodul câtră Samuil: „Roagă-te pentru slujile tale câtră Domnul, Dumnezeuul tău, să nu murim, că am daos tuturor păcatelor noastre rău de ne-am cerut împărat”.

20. Și au zis Samuil câtră norod: „Nu vă temereți, voi ați făcut toată răutatea aceasta, | însă nu vă depărtați de la dosul Domnului, ci slujiți Domnului în toată inima voastră. 22v

21. Și nu vă plecareți după ceale deșarte, carele nu vă vor folosi, nici vă vor scoate, că deșarte sânt.

22. Și nu va părăsi Domnul norodul Său pentru numele Său cel mare, că au jurat Domnul a vă face Șieș norod.

CAP 12 ȘI 13 CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL

23. Iară departe să fie de la mine acest păcat împotriva Domnului, ca să încet a mă ruga pentru voi și vă voi învăța calea cea bună și dreaptă.

24. Deci temeți-vă de Domnul și slujiți în adevăr și din toată inima voastră, că ați văzut mărimile care au făcut între voi.

25. Iară de veți rămânea în răutate, și voi, și împăratul vostru va peri”.

Cap 13

Învingi de Saul, filisteii cu mare gătire împotriva israilteanilor să intrarmeează; ovreaii înfricoșați prin gropi să pitulă. Și Saul, pentru că neașteptând pre Samuil au adus ardere, urgisit a fi de la Domnul să zice; pentru grijea filisteilor ca să să jefuiască israilteanii de arme.

1. runc de un an era Saul când începuse a împărăți și doi ani au împărățat preste Israil.
- 23r 2. Și s-au ales Saul trei mii din Israil; și era cu Saul doao mii în Mahmas și în muntele Vethil, iară o mie cu Ionathan, în Gavaa a lui Veniamin | |, iară celaalalt norod l-au slobozit fieștecare la sălașul său.
3. Și au lovit Ionathan starea filisteilor carea era în Gavaa. Carea auzând filisteii, Saul au răsunit cu trâmbița în tot pământul, zăcând: „Auză ovreaii!”
4. Și tot Israilul au auzit această veaste. Bătut-au Saul starea filisteilor și s-au rădicat Israil împotriva filisteilor și au străgat norodul după Saul în Galgala.
5. Și filisteii s-au adunat la războiu împotriva lui Israil, cară treizăci de mii, călăreți mii șase și ceeaalaltă obște ca năsipul care iaste în țărnișurile mării. Și, suindu-să, au tăbărât în Mahmas, despre răsăritul Veftavei.
6. Carea văzând oamenii lui Israil a fi strămtoriți (că era năcăjit norodul), s-au ascuns prin peșteri și prin ascunsuri și în pietri și în gropi întunecoase și prin jgheaburi.
7. Iară ovreaii au trecut Iordanul <în> Gad și Galaad și, fiind încă Saul în Galgala, tot norodul s-au înfricoșat care urma după el.
8. Și au așteptat șapte zile după plăcerea lui Samuil și n-au aflat pre Samuil în Galgala și s-au abătut norodul de la el.
9. Și au zis Saul: „Aduceți-m arderea și ceale de pace”. Și au adus înainte-ardere.
- 23v 10. Și, plinind a aduce arderea, iată, Samuil | venea; și i-au ieșit Saul spre întâmpinarea lui, să-i zică închinăciune.
11. Și au grăit câtră el Samuil: „Ce ai făcut?” Răspuns-au Saul: „Văzând că norodul să abate de la mine și tu nu venisăș după rânduitele zile, iară filisteii era adunați în Mahmas,
12. Am zis: «Acum să vor pogorî filisteii la mine în Galgala și fața Domnului nu o am îmblănzit». De lipsă silit, am adus arderi”.
13. Și au zis Samuil câtră Saul: „Nebuneaste ai lucrat, nici ai păzât poruncile Domnului, Dumnezeului tău, care ți-au poruncit; carea de n-ai fi făcut, acum gătisă Domnul împărăția ta preste Israil în veac.
14. Ci nicidecum împărăția ta mai mult să va rădica. *Cercatu-Ș-au Domnul om după inima Sa și i-au poruncit Domnul să fie povățuitoriu preste norodul Său, pentru că n-ai ținut ceale ce au poruncit Domnul”.
15. Și s-au sculat Samuil și s-au suit din Galgala în Gavaa Veniaminului, și cealealalte gloate s-au suit după Saul, întru întâmpinarea norodului carii oștea asupra lor venind din Galgala în Gavaa, în măgura lui Veniamin. Și au numărat Saul norodul carii să aflasă cu el, ca la șasă sute de bărbați.
- 24r 16. Și Saul și Ionathan, fiul lui, și norodul ce să | | aflase cu ei era în Gavaa lui Veniamin, iară filisteii șezuse în Mahmas.
17. Și au ieșit a prăda din tabăra filisteilor trei șireaguri. Un șireag mergea împotriva călii Efra, la pământul lui Saul,
18. Iară altul intra prin calea Vethoron, iară al triilea să întorsease pre drumul marginii șanțului Sevoim, spre pustie.
19. Iară faur de fier nu să afla în tot pământul lui Israil, că-i ferise filisteii, ca nu cumva să facă ovreaii sabie sau lance.
20. Și să pogorea tot Israilul la filistei să-și ascuță fieștecare fierul de plug și sapa și săcurea și strămurarea.
21. Și era tămpite ascuțiturile fiarălor de plug, a sapelor și a furcuțelor și a săcurilor, până la bold a să direage.

*Fap. 13, 22.

CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL CAP 13 ȘI 14

22. Și, venind zioa războiului, nu s-au aflat sabie și lance în mâna a tot norodului care era cu Saul și cu Ionathan, afară de Saul și de Ionathan, fiul său.

23. Și au ieșit starea filisteilor să treacă în Mahmas.

Cap 14

Ionathan, nădăduindu-să Domnului cu armașul său, pre filistei răsipește, iară după biruință, miare gustând împotriva oprealiștii tătă|ni-său, carea nu o știa, cu ajutorul norodului de-abiiie scapă de moarte. 24v

1. i s-au întâmplat în oarecare zi de au zis Ionathan, fiul lui Saul, către tânărul, armașul său: „Vino și să treacem la starea filisteilor carea-i dincoala de locul acela”. Iară tătăni-său aceasta nu i-au spus.

2. Și Saul zăbovea în cea mai de pre urmă partea Gavai supt un măr grănat, care era în Magron. Și era norod cu el ca la șase sute de bărbați.

*Sus [4], 21. 3. Și Ahia, fiul lui Ahitov, fratelui Ihavod, fiiului Finees, *care răsărise din Heli, preotul Domnului în Silo, purta efod, ci și norodul nu știa încăt să dusease Ionathan.

4. Și era, între sușurile prin care să sârguia Ionathan a treace la starea filisteilor, pietri înalte de-amândoa părțile și, ca niște dinți, bolovani, dincoace și dincolo spânzurând numele unuia Vosis și numele altuia, Seni.

5. Un bolovan întins spre miiazănoapte, din preajma Mahmas, și altul spre amiază, în preajma Gavaa.

6. Și au zis Ionathan către tânărul, armașul său: „Vino să treacem la starea cestor netăiați împrejur, de cumva va face Domnul pentru noi, că nu-i greu Domnului a mântui sau înmulți sau împuțâni”.

7. Și au zis armașul său: „Fă toate care plac sufletului tău, meargi încăt poștești și voiui fi cu tine oriunde vei vrea”. ||

8. Și au zis Ionathan: „Iată, noi treacem la oamenii aceștia. Și deacă ne vom arăta lor, 25r

9. De vor grăi așa către noi: «Rămâneți până vom veni la voi», să stăm în locul nostru, nici să ne suim la ei.

10. Iară de vor zice: «Suiți-vă la noi», să ne suim, că i-au dat Domnul în mâinile noastre, acesta ne va fi sămn”.

11. Și s-au arătat amândoi stării filisteilor și au zis filisteii: „Iată, ovreaii ies din peșteri în care era ascunși”.

*1 Mac. 4, 30. 12. Și au grăit oamenii din stare către Ionathan și către armașul lui și le-au zis: „Suiți-vă la noi și vă vom arăta lucrul”. Și au zis Ionathan către armașul său: „Să ne suim, urmă după mine, *că i-au dat Domnul în mâinile lui Israil”.

13. Și s-au suit Ionathan târându-să pre mâni și pe picioare, și armașu lui după el. Deci unii cădea înaintea lui Ionathan, iară alții îi ucidea armașul lui, urmând după el.

14. Și s-au făcut rana dintăiu cu carea i-au lovit Ionathan și armașul lui ca de doaozăci de bărbați, în mijlocul părții arăturii carea o păreache de boi într-o zi o ară.

15. Și au fost minune în tabără prin câmpuri, ci și tot norodul stărilor, carii să dusease a prăda, s-au buiguit și s-au turburat pământul și s-au întâmplat ca o minune de la Dumnezeu.

16. Și s-au uitat privitorii lui Saul carii era în Ga|vaa Veniaminului și iată mulțimea 25v așternută și încoace și încolo fugând.

17. Și au zis Saul norodului care era cu el: „Cercați și vedeți cine s-au dus din voi”. Și, cercând, s-au aflat a nu fi aci Ionathan și armașul lui.

18. Și au zis Saul către Ahia: „Pune sicriul lui Dumnezeu” (că era acolo sicriul lui Dumnezeu în zioa aceea cu fiii lui Israil).

19. Și, grăind Saul către preot, gâlceavă mare s-au pornit în tabăra filisteilor și creștea încet și mai chiar răsuna. Și au zis Saul către preot: „Trage-ț mâna”.

20. Și au strâgat Saul și tot norodul care era cu el și au venit până la locul cel de certare și, iată, iarăși fusease sabia fieștecăruia asupra aproapelui său și tăiare mare foarte.

21. Ci și ovreaii, carii fusease cu filisteii ieri și alaltăieri și să suisă cu ei în tabără, s-au întors să fie cu Israil, care era cu Saul și cu Ionathan.

22. Și toți israiliteanii carii să ascunsease în muntele Efrem, auzând că fujise filisteii, s-au însoțit cu ai săi în războiu. Și era cu Saul ca zece mii de bărbați.

23. Și au mântuit Domnul în zioa aceea pre Israil, iară bătaia au agiuns până la Vethavim.

24. Și oamenii lui Israil s-au însoțiat șișez în zioa aceea și au jurat Saul norodul, zicând: „Blăstămat omul care va mânca pâne până de || câtră sară, până ce mă voi izbândi de neprietinii miei”. Și n-au mâncat tot norodul pâne.
25. Și toată obștea pământului au venit în codru în care era miiare pre fața pământului.
26. Și au intrat norodul în codru și s-au arătat curând miere, și nici unul nu ș-au pus mâna la gura sa, că să teme norodul de jurământ.
27. Iară Ionathan nu auzise când jurase tată-său norodul și au întins vârful toiagului care avea în mână și au întins fagurul mierii și ș-au întors mâna la gura sa și i s-au luminat ochii.
28. Și, răspunzând unul din norod, au zis: „Cu jurământ au strâns tată-tău norodul, zicând: «Blăstămat omul care va mânca pâne astăzi». (Și slăbise norodul)”.
29. Și au zis Ionathan: „Turburat-au tatăl meu pământul, văzut-aș înșivă că s-au luminat ochii miei pentru că am gustat puțântel din mierea aceasta.
30. Cu cât mai vârtos, de ar fi mâncat norodul din prada neprietinilor săi, carea au găsât, au nu mai mare rană ar fi făcut în filistei?”
31. Și au bătut în zioa aceea pre filistei de la Mahma până în Aialon. Și s-au ostenit norodul.
32. Și, întorcându-să la pradă, au luat oi și boi și viței și au omorât în pământ și au mâncat norodul cu sânge.
- 26v 33. Și au vestit lui Saul, zicând că norodul au | păcătuit Domnului mâncând cu sânge. Care au zis: „Călcaț-ați legea. Prăvăliți la mine acum o piatră mare”.
34. Și au zis Saul: „Împărțiți-vă prin obște și le ziceți; «să-ș aducă la mine fieștecarele boul și berbeacele» și le ucideți pre aceasta și mâncați și nu veți păcătui Domnului mâncând cu sânge”. Și au adus tot norodul fieștecarele boul în mâna sa până la noapte și i-au ucis acolo.
35. Și au zidit Saul oltariu Domnului; și atunci au început a zidi oltariu Domnului.
36. Și au zis Saul: „Să năvălim preste filistei noaptea și să-i jăfuim până ce să va lumina dimineața, nici să lăsăm dintr-înșii om”. Și au zis norodul: „Tot ce să veade bun în ochii tăi, fă!” Și au zis preotul: „Să ne apropiem aici la Dumnezeu”.
37. Și au întrebat Saul pre Domnul: „Au goni-voiu filisteii? De-i vei da în mânilor lui Israil?” Și nu i-au răspuns în zioa aceea.
38. Și au zis Saul: „Puneți aici toate unghiurile norodului și să știți și să vedeți prin care s-au întâmplat acest păcat astăzi.
39. Viu e Domnul, mântuitorul lui Israil, că de să va fi făcut prin Ionathan, fiul meu fără de îndoială va muri”. La care nime din tot norodul nu i-au zis împotrivă.
40. Și au zis câtră tot Israilul: „Usăbiți-vă voi într-o parte și eu cu Ionathan, fiul meu, voi fi într-altă parte”. Și au răspuns norodul câtră || Saul: „Ce să veade bun în ochii tăi, fă!”
- 27r 41. Și au zis Saul câtră Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, dă arătare; ce iaste că n-ai răspuns slugii Tale astăzi? De-i în mine au în Ionathan, fiul meu, nedreptatea aceasta, dă arătare; au de e nedreptatea aceasta în norodul Tău, dă sfințire”. Și s-au găsât Ionatan și Saul, iară norodul au ieșit.
42. Și au zis Saul: „Trimiteți soarte între mine și între Ionathan, fiul meu”. Și s-au prins Ionathan.
43. Și au zis Saul câtră Ionathan: „Spune-mi ce ai făcut?” Și i-au spus Ionathan și au zis: „Gustând am gustat în vârful toiagului care era în mâna mea puțântel de miere și, iată, eu moriu”.
44. Și au zis Saul: „Acestea îm facă Dumnezeu și acesteia îm adaogă, că cu moarte vei muri, Ionathan”.
45. Și au zis norodul câtră Saul: „Au doară Ionathan va muri, care au făcut mântuirea această mare în Israil? Aceasta negrăită iaste! Viu e Domnul de va cădea un păr din capul lui pre pământ, că cu Dumnezeu au lucrat astăzi”. Și au slobozât norodul pre Ionathan, să nu moară.
46. Și s-au întors Saul, nici au gonit pre filistei; iară filisteii s-au dus în locurile sale.
47. Și Saul, întărindu-ș împărăția preste Israil, oștea prinpregiur împotiva tuturor neprietinilor lui, împotiva lui Moav și a fiilor Ammon și Edom și a împărăților Sova și a filisteilor și, oriîncăto să ducea, vinjea. |
- 27v 48. Și adunând oastea, au bătut pre Amalic și au scos pre Israil din mâna jefuitorilor lui.
49. Și au fost fiii lui Saul: Ionathan și Iessui și Melhisua; și numele a doao feate a lui, numele ceii întâi născute, Merov, și numele ceii mai mici, Mihol.

CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL CAP 14 ȘI 15

50. Și numele muierei lui Saul, Ahinoam, fata lui Ahimaas; și numele căpeteniei oastei lui, Avner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

51. Iară Chis au fost tatăl lui Saul și Ner, tatăl lui Avner, fiul lui Aviil.

52. Și era războiu tare împotriva filisteilor în toate zilele lui Saul, că oricare vedea Saul bărbat tare și vreadnic de războiu îl însușia șiș.

Cap 15

Saul, trimis de la Domnul a șterge de tot pre Amalic, pre Agag, împăratul lor, și multă pradă crușând, de neascultare să vinuiaște; lăudându-să ascultarea, pentru aceea a doao oară urgisit de la împărăție să leapădă; și, ucizându-să Agag, Saul, urgisit de la Samuil, să plânge.

1. i au zis Samuil cătră Saul: „Pre mine m-au trimis Domnul să te ung împărat preste norodul lui Israil, acum, dară, ascultă glasul Domnului.

*Ieșir. 17, 8. 2. Aceastea zice Domnul oastelor: «Numărat-am orice au făcut Amalic lui Israil, *cum i-au stătuț împotrivă în cale când să suia din Eghipt.

3. Acum, dară, mergi și bate pre Amalic și zdronică toate ale lui, nu-i părtini și nu pofti | din averile lui ceva, ci ucide de la bărbat până la muiare și mititelul și sugătoriul, boul și oaia, cămila și asinul». 28r

4. Și au poruncit Saul norodului și i-au numărat ca mieii, mii doao sute de pedestrași și zeace mii din bărbații liudei.

5. Și, venind Saul până la cetatea Amalic, au întins leșuri în răpegiune.

6. Și au zis Saul chineului: „Duceți-vă, depărtați-vă și vă pogorâți de la Amalic, ca să nu te învăluiesc pre tine cu el, că tu ai făcut milă cu toți fiii lui Israil suindu-să din Eghipt”. Și s-au depărtat chineul din mijlocul lui Amalic.

7. Și au lovit Saul pre Amalic de la Hevila până când vii la Sur, care iaste din preajma Eghiptului.

8. Și au apucat pre Agag, împăratul lui Amalic, viu, iară oastea toată o au ucis în ascuțitul sabii.

9. Și au părtinit Saul și norodul lui Agag și celor mai bune din turmele oilor și din ciurde și hainelor și berbecilor și tuturor care era frumoase nici au vrut a le piiarde, iară tot ce era nesocotit și urgisit, aceea a zdrobit.

10. Și au fost cuvântul Domnului cătră Samuil, zicând:

11. „Bănuiescu-Mi că am făcut pre Saul împărat, că M-au părăsăt și graiurile Meale cu fapta | nu le-au plinit”. Și s-au întristat Samuil și au străgat cătră Domnul toată noaptea. 28v

12. Și, sculându-să de noapte Samuil să meargă la Saul, dimineața s-au vestit lui Samuil că ar fi venit Saul în Carmil și ș-ar fi rădicat boltă de biruință și, întorcându-să, ar fi trecut și s-ar fi pogorât în Galgala. Și au venit Samuil la Saul, și Saul aducea ardere Domnului din pârghelile pradelor carea adusease din Amalic.

13. Și, viind Samuil la Saul, i-au zis Saul: „Blagoslovit ești tu Domnului, plinit-am cuvântul Domnului”.

14. Și au zis Samuil: „Și ce glas de turme iaste acesta care răsună în urechile mele și a ciurdelor care eu auz?”

15. Și au zis Saul: „Din Amalic le-au adus, că au îngăduit norodul oilor celor mai bune și ciurdelor să să jârtvească Domnului, Dumnezeului tău, iară celeaalte le-am ucis”.

16. Și au zis Samuil cătră Saul: „Lasă-mă și-ți voi spune ceale ce mi-au grăit Domnul noaptea”. Și i-au zis: „Grăiaște!”

17. Și au zis Samuil: „Au nu mititel fiind în ochii tăi, cap te-ai făcut în neamurile lui Israil și te-au uns Domnul împărat preste Israil?”

18. Și te-au trimis Domnul în cale și au zis: «Mergi și ucide păcătoșii Amalic și vei oști împotriva lor până la perirea lor!»

19. Pentru ce, dară, n-ai ascultat glasul Domnului, ci te-ai întors la pradă și ai făcut răo | tate în ochii Domnului?” 29r

20. Și au zis Saul cătră Samuil: „Nu, ce încă am auzit glasul Domnului și am umblat pre calea pre carea m-au trimis Domnul și am adus pre Agag, împăratul Amalic, și pre Amalic i-am ucis.

21. Iară din pradă au luat norodul oi și boi, pârghelile celor ce s-au ucis, să jârtvuiască Domnului, Dumnezeului său, în Galgala”.

CAP 15 ȘI 16 CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL

22. Și au zis Samuil: *, „Au doară vrea Domnul jârtvă și junghieri și nu mai vârtos ca să să asculte de glasul Domnului, că mai bună e ascultarea decât jârtvele și mai mult e a asculta decât a duce grăsimi de berbeci?

*Ecli. 4, 17.
Osie 6, 6.
Math. 9, 13
și 12, 7.

23. Pentru că a sta împotrivă iaste ca păcatul gâcitorilor și ca răotatea închinării idolilor a nu vrea a asculta. Pentru aceea dară, că ai lepădat cuvântul Domnului, te-au lepădat Domnul, să nu fii împărat”.

24. Și au zis Saul câtră Samuil: „Păcătuit-am că am trecut cuvântul Domnului și graiurile tale, temându-mă de norod și ascultând de graiul lor.

25. Ci acum ia, rogu-mă, păcatul meu și te întoarce cu mine, să mă închin Domnului”.

26. Și au zis Samuil câtră Saul: „Nu mă voi întoarce cu tine, că ai lepădat cuvântul Domnului și te-au lepădat Domnul, să nu fii împărat preste Israil” . |

29v 27. Și s-au întors Samuil să să ducă, iară el i-au apucat marginea contușului, care s-au și rupt.

28. Și au zis câtră el Samuil: *, „Rupt-au Domnul împărăția lui Israil de la tine astăzi și o au dat aproapei tău, celui mai bun decât tine.

*Gios. 28, 17.

29. Deci biruitoriu în Israil nu va ierta și cu bănuire nu să va pleca, că nu-i om să să bănuiască”.

30. Iară el au zis: „Păcătuit-am, ci acum mă cinstește înaintea bătrânilor norodului meu și înaintea lui Israil și te întoarce cu mine, să mă închin Domnului, Dumnezeului tău”.

31. Și, întorcându-să Samuil, au mers după Saul; și s-au închinat Saul Domnului.

32. Și au zis Samuil: „Aduceț la mine pre Agag, împăratul lui Amalic!” Și i s-au adus înainte Agag, gras și tremurând. Și au zis Agag: „Au așa desparte amara moarte?”

33. Și au zis Samuil: „Precum au făcut fără prunci muierile sabia ta, așa fără prunci va fi între muieri muma ta”. Și în dărăburi l-au tăiat Samuil înaintea Domnului în Galgala.

34. Și s-au dus Samuil în Ramatha, iară Saul s-au suit în casa sa, în Gavaa.

35. Și n-au văzut Samuil mai mult pre Saul până la zioa morții sale, însă plângea Samuil pre Saul, că Domnul să bănuia căci îl rânduse împărat preste Israil. ||

30r

Cap 16

Urgisându-să Saul, David, dintre frați cel mai mic, împărat să unge; carele cu alăuta zicând înaintea lui Saul, când îl scutura duhul cel rău, mai ușor îi era.

1. i au zis Domnul câtră Samuil: „Până când tu plângi pre Saul, deacă Eu l-am lepădat, să nu împărățască preste Israil? Umple-ți cornul tău de untdelemn și vino să te trimițu la Isai Vifleimiteanul, că Mi-am câștigat în fiii lui împărat.

2. Și au zis Samuil: „Cum voi merge? Că va auzi Saul și mă va ucide”. Și au zis Domnul: „Un vițal din ciurdă vei lua în mâna ta și vei zice: «Să jârtvuiesc Domnului am venit».

3. Și vei chema pre Isai la jârtvă și Eu ți-oi arăta ce vei face și vei unge oricare îți voi arăta”.

4. Și au făcut Samuil precum i-au grăit Domnul și au venit în Vithleim și s-au mirat bătrânii cetății, ieșindu-i înainte, și au zis: „Păciuitoare iaste jârtva ta?”

5. Și au zis: „Păciuitoare; a jârtvui Domnului am venit. Sfințiți-vă și veniți cu mine să jârtvuiesc”. Și au sfințit pre Isai și fiii lui și i-au chemat la jârtvă.

6. Și, întrând, văzut-au pre Eliav și au zis: „Au înaintea Domnului iaste hristosul lui?” |

30v 7. Și au zis Domnul câtră Samuil: „Nu te uita la fața lui, nici la înălțimea statului lui, că l-am lepădat; nici după vederea omului Eu judec, că omul vede ceale arătate, *iară Domnul priveaște la inimă”.

*Psalm. 7, 10.

8. Și au chemat Isai pre Avinadav și l-au adus înaintea lui Samuil, care au zis: „Nici pre acesta l-au ales Domnul”.

9. Și au adus Isai pre Samma, despre carele au zis: „Și pre acesta nu l-au ales Domnul”.

10. Și au adus Isai șapte fii ai săi înaintea lui Samuil. Și au zis Samuil câtră Isai: „N-au ales Domnul dintr-aceștia”.

11. Și au zis Samuil câtră Isai: „Au plinitu-s-au fiii care au răspuns?” „Încă mai iaste un mititel, care paște oile”. Și au zis Samuil câtră Isai: „Trimite și-l adă, că nu vom șede la masă mai înainte până va veni el aici”.

12. Și au trimis și l-au adus. Și era roșuleț și frumos la vedea și cu înfrâmsășată față. Și au zis Domnul: „Scoală, unge-l, că acesta iaste”.

CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL CAP 16 ȘI 17

- *2 Împăr. 7, 8. 13. Și au luat Samuil cornul cu untul-de-lemn *și l-au uns în mijlocul fraților lui și s-au îndreptat Duhul Domnului din zioa aceea spre David și de aci înainte; și sculându-să ||
Psal. 77, 70 Samuil, s-au dus în Ramatha. 31r
și 88, 21.
Fap. 7, 46 14. Iară Duhul Domnului s-au depărtat de la Saul și-l scutura duhul cel rău de la Domnul.
și 13, 22. 15. Și au zis slugile lui Saul către el: „Iată, duhul lui Dumnezeu cel rău te scutură.
16. Poruncească domnul nostru și slugile tale, carii înaintea ta sânt, vor cerca om ce ști zice cu alăuta, ca când te va răpi duhul Domnului cel rău, să psălmuiască cu mâna sa și mai ușor să-ți fie”.
17. Și au zis Saul către slugile sale: „Căștiagați-m, dară, care bine psălmuiască și-l aduceți la mine”.
18. Și, răspunzând unul din copiii, au zis: „Iată, am văzut fiul lui Isai Vithleemiteanul care ști psălmui și tare de vârtute și bărbat ostaș și înțelept în cuvinte și om frumos și Domnul iaste cu dânsul”.
19. Și au trimis Saul soli la Isai, zicând: „Trimite la mine pre David, fiul tău, care iaste în pășuni”.
20. Și au luat Isai asinul încărcat de pâni și plosca cu vin și un ied din capre și le-au trimis prin mâna lui David, fiiului său, lui Saul.
21. Și au venit David la Saul și au stătut înaintea lui, iară el l-au iubit foarte și i s-au făcut purtătoriu de arme.
22. Și au trimis Saul la Isai, zicând: „Steie David înaintea mea, că au aflat har în ochii miei”.
23. Deci oricând duhul Domnului cel rău apuca pre Saul, David lua lăuta și o lovea cu mâna sa | și să stâmpăra Saul și mai ușor avea, că să depărta de la el duhul cel rău. 31v

Cap 17

Adunându-să filisteii împotriva lui Israil la războiu, pre Goliath uriașul în arme și în tărie nădăduindu-să, sângură praștia lui David l-au ucis; și tăindu-i capul, răsipindu-să filisteii, l-au dus la Saul.

- 1 i, adunând filisteii șireagurile sale spre războiu, s-au împreunat în Soholul Iudeii și au tăbărât între Sohon și Azeca, în marginile lui Domim.
- 2 Iară Saul și fiii lui Israil adunându-să, au venit în Valea Terevinthului și au rânduit oastea spre războiu împotriva filisteilor.
3. Și filisteii sta pre munte de ceastă parte și Israil sta pre munte de ceea parte; și valea era între dânșii.
4. Și au ieșit un om copil din tabăra filisteilor, pe nume Goliath din Teth, înalt de șasă coți și o palmă.
5. Și coif de aramă și mitră era pre capul lui și cu platoșe însolzită să îmbrăca, iară platoșea lui trăjea sicli de aramă cinci mii.
6. Și tურიაცი de aramă avea în fluierile picioarelor și pavază de aramă îi acoperea umerele.
7. Iară fierul suliței lui avea sicli de fier șease sute, și armașul lui mergea înaintea lui.
8. Și, stând, strâga împotriva ceatelor lui Israil și le zicea: „Pentru ce ați venit gătiți la războiu? Au doară eu nu sânt filisteu, și voi, slujile || lui Saul? Aleageți dintre voi bărbat și să să pogoară la usăbită certare! 32r
9. De va putea oști cu mine și mă va lovi, vă vom fi robi, iară de-l voi birui eu și-l voi bate, voi veți fi robi și ne veți sluji noao”.
10. Și zicea filisteul: „Eu am probozit șireagurile lui Israil astăzi, dați-m om și să între cu mine usăbită luptă”.
11. Și, auzând Saul și toți israilteanii cuvintele filisteului acestuia, să buiguia și să temea foarte.
- *Sus 16, 1. 12. Iară David era fiul omului efratheului, *de carele mai sus s-au zis, și din Vithleemul Iudei, al căruia nume era Isai, care avea opt fii și era om în zilele lui Saul bătrân și de mare vârstă între bărbați.
13. Și s-au dus trei fii ai lui mai mari după Saul la războiu; și numele acelor trei fii ai lui carii au mers la războiu: Eliav, întâiul născut, și al doilea, Avinadav, și al treilea, Samma.
14. Iară David era cel mai mic. Deci cei trei mai mari urmând după Saul,
15. S-au dus David și s-au întors de la Saul, să pască turma tătâni-său în Vithleim.

16. Iară filisteul purcedea demineața și sara și sta patruzăci de zile.
- 32v 17. Și au zis Isai câtră David, fiul său: „Ia fraților tăi o măsură de păsat și a|ceste zeace pâni și aleargă în tabără la frații tăi.
18. Și acești zeace cași îi vei duce trivunului și vei cerceta pre frații tăi de lucră drept și cu carii s-au rânduit să știi”.
19. Iară Saul și ei și toți fiii lui Israil în Valea Terevinthului oștea împotriva filisteilor.
20. Și s-au sculat David dimineață și au încredințat turma păstorului și încărcat s-au dus, precum îi poruncise Isai. Și au venit la locul Magala și la oaste, carea ieșind la războiu străgase spre bătaie.
21. Că rânduiser oastea Israil, ci și filisteii dimprotivă fusease gătiți.
22. Și, lăsând David unealtele ce aduseaser supt mâna păzitorului la sarcini, au alergat la locul certării și întreba de cumva toate ar fi bine despre frații săi.
23. Și încă el grăind lor, s-au arătat omul acel copil suindu-să, pe nume Goliath, filisteu din Gheth, din tabăra filisteilor; și grăind el aceleaș cuvinte, au auzit David.
24. Iară toți israiltenii, văzând omul, au fugit de la fața lui, temându-să de el foarte.
- 33r 25. Și au zis unul oarecarele din Israil: „Au văzut-ați pre acest om ce s-au suit? Că a bațjocori pre Israil s-au suit. Deci, omul care-l va uci |de, îl va îmbogăți împăratul cu mari averi și fata sa i-o va da, și casa tătâni-său o va face nedăjduitoare a fi în Israil”.
26. Și au zis David câtră bărbații ce sta cu el, zicând: „Ce va da omului care va ucide pre filisteul acesta și va lua ocară din Israil? Că cine e filisteul acesta netăiat împrejur, carele au bațjocorit și ireagurile Dumnezeului celui viu?”
27. Și vestea norodul acelaș cuvânt, zicând: „Acestea să vor da omului care-l va ucide”.
28. Carea auzând Iliav, fratele lui cel mai mare, vorbind el cu alții, s-au mâniat împotriva lui David și au zis: „Pentru ce ai venit și pentru ce ai lăsat aceale puțineale oi în pustie? Eu am cunoscut mândria ta și nedreptatea inimii tale, că să vezi războiul te-ai pogorât”.
29. Și au zis David: „Ce am făcut? Au nu cuvânt iaste?”
30. Și s-au abătut puțântel de la el la altul și au zis acelaș cuvânt. Și i-au răspuns norodul ca și mainte.
31. Și s-au auzât cuvintele care le-au grăit David și s-au vestit înaintea lui Saul.
32. La carele fiind dus, au grăit: „Să nu cază inima cuiva într-însul, eu, sluga ta, voi merge și voi oști împotriva filisteului”.
- 33v 33. Și au zis Saul câtră David: „Nu poți sta | împotriva filisteului acestuie, nici a oști împotriva lui, că prunc ești, iară acesta iaste bărbat ostașu din tinerețele sale”.
34. Și au zis David câtră Saul: * „Păștea sluga ta turma tătâni-său și veniia leul sau ursul și lua berbeacele din mijlocul turmei. *Ecli. 47, 3.
35. Și-i goniam și-i loveam și le luam din gura lor, și ei să scula asupra mea; și le apucam falca din jos și-i sugrumam și-i ucideam.
36. Că și leu, și urs am ucis eu, sluga ta. Fi-va, dară, și filisteul acesta netăiat împrejur ca unul din ei. Acum voi merge și voi lua bajocura norodului; că cine-i filisteul acesta netăiat împrejur, carele au îndrăznit a blăstăma oastea Dumnezeului celui viu?”

CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL CAP 17 ȘI 18

37. Și au zis David: „Domnul carele m-au scos din mâna leului și din brânca ursului, acela mă va slobozi din mâna filisteului acestuia”. Și au zis Saul către David: „Mergi și Domnul să fie cu tine”.

38. Și au îmbrăcat Saul pre David cu vejmintele sale și au pus coif de aur pre capul lui și l-au îmbrăcat cu platoșa.

39. Și, încins David cu sabia lui preste haina sa, au început a ispiți de ar putea umbla întrarmat, că nu avea obicei. Și au zis David către Saul: „Nu pociu așa umbla, că nu || m-am obicinuit”. Și le-au pus jos.

40. Și au luat toiagul său carele pururea avea în mâni și ș-au ales cinci pietri limpede din răpegiune și le-au pus în păstoriceasca tașcă carea avea cu sine. Și praștie au luat în mână și au purces asupra filisteului.

41. Și să ducea filisteul, mergând și apropiindu-să către David, și armașul lui înaintea lui.

42. Și, uitându-să filisteul și văzând pre David, nu l-au băgat în samă, că era tinerel, roșuleț și frumos la vedea.

43. Și au zis filisteul către David: „Au doară eu câne sânt, că tu vii la mine cu toiag?” Și au blăstămat filisteul pre David în dumnezeii săi.

44. Și au zis către David: „Vino la mine și voi da cărnurile tale paserilor ceriului și fierilor pământului”.

45. Și au zis David către filisteul: „Tu vii la mine cu sabie și cu dardă și cu pavază, iară eu viu la tine în numele Domnului oastelor, Dumnezeului șireagurilor lui Israil, care le-ai ocărât.

46. Astăzi, și te va da Domnul în mâna mea și te voi bate și voi lua capul tău de la tine și voi da stârvurile tale taberii filisteilor; astăzi, paserilor ceriului și fierilor pământului, ca să știe tot pământul că iaste Dumnezeu în Israil. |

47. Și să cunoască toată bisearica aceasta, că nu în sabie, nici în sulită mântuiaște Domnul, că a lui iaste războiul și vă va da în mâinile noastre”. 34v

48. Deci sculându-să filisteul și viind și apropiindu-să împotriva lui David, grăbit-au David și au alergat la bătaie împotriva filisteului.

49. Și ș-au trimis mâna în straiță și au luat o piatră și au aruncat cu praștia și, învărtind-o, au lovit filisteul în frunte. Și s-au înfipt piatra în fruntea lui și au căzut pre fața sa la pământ.

*Ecli. 47, 4.
1 Mac. 4, 30. 50. *Și au biruit David pre filisteu în praștie și în piatră și, lovind filisteul, l-au ucis. Și neavând sabie în mâna sa David,

51. Au alergat și au stătut deasupra lui și au luat sabia lui și o au scos din teacă și l-au ucis și i-au tăiat capul. Și, văzând filisteii că ar fi murit cel mai tare al lor, au fugit.

52. Și, sculându-să bărbații lui Israil și a Iiudei, au străgat și au gonit pre filistei până când au venit în vale și până la porțile Acaronului. Și au căzut răniți din filistei în calea Saraim și până la Gheth și până la Acaron.

53. Și, întorcându-să fiii lui Israil, după ce au gonit pre filistei, au năvălit în tabăra lor.

54. Și, luând David capul filisteului, l-au adus în Ierusalim, iară armele lui le-au pus || în sălașul său. 35r

55. Iară într-aceaea vreme, când văzuse David ieșind asupra filisteului, au zis către Avner, căpetenia oastei: „De ce rudă să pogoară acest tinăr, Avner?” Și au zis Avner: „Viu e sufletul tău, împărate, de știu”.

56. Și au zis împăratul: „Întreabă tu a cui fiu iaste acest copil?”

57. Și, întorcându-să David după ce au ucis filisteul, l-au dus Avner înaintea lui Saul, capul filisteului avându-l în mână.

58. Și au zis către el Saul: „De ce neam ești, o, tânărule?” Și au zis David: „Fiul slujii tale Isai Vithleemiteanului sânt eu”.

Cap 18

Jonathan lui David cu tare pace să împreunează. Saul, auzând a sa și a lui David asămănare, rău l-au urât. De unde de rău duh scuturat fiind, să sârguiaște a-l pătrunde pre David. Și Merov, fata carea o făgăduise lui David o dă altuia, iară Mihol, cea mai mică, cu vicleșug, prin mijlocirea a o sută de mādulări netăiate împrejur de filistei, o logodeaște lui David muiare.

1. i au fost după ce au plinit a grăi că | tră Saul, sufletul lui Jonathan s-au încleat cu sufletul lui David și l-au iubit Jonathan ca sufletul său. 35v

2. Și l-au luat Saul în zioa aceaea și nu l-au îngăduit să să întorcă la casa tătâni-său.

3. Și au lovit Ionathan cu David legătură de pace, că-l iubea ca sufletul său.
4. Că s-au dezbrăcat Ionathan de haina sa cu carea era îmbrăcat și o au dat lui David și celealalte vejmintele sale, până la sabia și la arcul său și până la pavăză.
5. Și ieșiia David la toate, ori la care îl trimitea Saul, și înțelepțește să purta. Și l-au pus Saul preste bărbații războiului și era priimit în ochii a tot norodul și mai vartos slujilor lui Saul.
6. Iară întorcându-să după uciderea filisteulu <i> David, au ieșit muierile din toate cetățile lui Israil, cântând și hori ducând spre întâmpinarea lui Saul împăratului, cu chimvale de veselie și cu clopoșteale.
7. Și cânta înaintea muierile săltând și zicând: * „Bătut-au Saul o mie și David, zece mii” . *Jos. 21, 11.
Ecli. 47, 7.
- 36r 8. Și s-au mâniat Saul foarte și n-au plăcut în ochii lui cuvântul acesta și au zis: „Dat-au || lui David zece mii, și mie mi-au dat o mie; ce-i mai lipsește lui, fără numai împărăția?”
9. Deci nu să uita Saul cu ochi drepți din zioa aceea și după aceea spre David.
10. Iară după a doao zi au cuprins duhul lui Dumnezeu cel rău pre Saul și proceea în mijlocul casii sale, iară David psălmua cu mâna sa precum în toate zilele. Și ținea Saul lancea;
11. Și au dat cu ea, gândind că va pătrunde pre David cu păreale. Și s-au abătut David de la fața lui a doao oară.
12. Și s-au temut Saul de David, pentru că Domnul era cu el și de la sineș să depărtase.
13. Și l-au depărtat Saul de la sine și l-au făcut trivun preste o mie de bărbați și ieșiia și întra înaintea norodului.
14. Și în toate căile sale David înțelepțește să purta și Domnul era cu el.
15. Și au văzut Saul că foarte înțelept iaste și au început a să păzi de el.
16. Iară tot Israilul și liuda iubea pre David, că el întra și ieșiia înaintea lor.
17. Și au zis Saul cătră David: „Iată, fata mea cea mai mare, Merov, ți-o voi da muiare, numai fii bărbat vartos și oștește războaiele Domnului”. Iară Saul cugeta, zicând: „Nu fie mâna mea asupra lui, ci fie asupra lui mâna filisteilor”. |
- 36v 18. Și au zis David cătră Saul: „Cine sânt eu, sau ce iaste viața mea, au rudenia tătâni-mieu în Israil, ca să fiu ginere împăratului?”
19. Și au venit vreamea când trebuia să să dea Merov, fata lui Saul, lui David; s-au dat lui Hadriel Molathchiteanului muiare.
20. Și au iubit pre David Mihol, ceeaalaltă fată a lui Saul. Și s-au vestit lui Saul și i-au plăcut.
21. Și au zis Saul: „O voi da lui, să-i fie spre sminteală și să fie preste el mâna filisteilor”. Și au zis Saul cătră David: „În doao lucruri vei fi jinerel mieu astăzi”.
22. Și au poruncit Saul slujilor sale: „Grăiți cătră David într-ascuns de mine, zicând: «Iată, placi împăratului și toate slugile lui te iubăsc. Acum, dară, fii ginere împăratului»”.
23. Și au grăit slujile lui Saul în urechile lui David toate graiurile aceastea. Și au zis David: „Au doară puțân vi să veade voao a fi ginere împăratului? Iară eu sânt om sărac și supțire”.
24. Și au vestit slugile lui Saul, zicând: „Acestea cuvinte au grăit David”.
- 37r 25. Și au zis Saul: „Așea grăiți cătră David: „Nu are lipsă împăratul de averile logodnii, ci numai o sută de mădulări netăiate împregiur de filistei, să să facă izbândă de neprie | |tinii împăratului”. Iară Saul cugeta a da pre David în mânil filisteilor.
26. Și, vestind slujile lui lui David cuvintele ce zisease Saul, au plăcut vorba în ochii lui David, să fie ginere împăratului.
27. Și după puțâne zile, sculându-să David, s-au dus cu bărbații carii era supt el și au lovit din filistei doao sute de bărbați și le-au adus mădulările și le-au numărat împăratului, să-i fie ginere. Și i-au dat Saul Mihol, fata sa, muiare.
28. Și au văzut Saul și au înțales că Domnul iaste cu David. Iară Mihol, fata lui Saul, îl iubia.
29. Și Saul mai tare au început a să teame de David; și s-au făcut Saul neprietin lui David în toate zilele.
30. Și au ieșit căpeteniile filisteilor, iară din începutul ieșirii lor mai înțelepțește să purta David decât toate slugile lui Saul; și s-au vestit numele lui foarte.

Cap 19

Saul, vrând a ucide pre David, cu cuvintele lui Ionathan să îmblânzească, pre carele, zicând cu alăuta înaintea sa, a-l pătrunde ispitească. Și, fugând, prin mijlocirea muiarii sale, Mihol, în Naioth la Samuil. Fiind gonit după ai triilea soli ce prorocea, și el prorocească. |

1. i au grăit Saul cătră Ionathan, fiiul său, și cătră toate slujile sale să ucigă pre David. Iară Ionathan, fiiul lui Saul, iubii pre David foarte. 37v
2. Și au spus Ionathan lui David, zicând: „Cearcă Saul, tatăl meu, a te ucide; pentru aceea te păzească, rogu-te, la dimineață și rămâi tăinuit și te ascunde.
3. Iară eu ieșind, voi sta lângă tatăl meu în câmp; oriunde vei fi și eu voi grăi pentru tine cătră tatăl meu și orice voi vedea îți voi vesti”.
4. Și au grăit Ionathan despre David ceale bune cătră Saul, tatăl său, și au zis cătră el: „Nu păcătui, împărate, asupra slugii tale, David, că nu Ț-au greșit și lucrurile lui bune sânt ție foarte.
5. Și Ț-au pus sufletul în mâna sa și au bătut filisteul și au făcut Domnul mântuire mare a tot Israilul; văzut-ai și te-ai veselit. Pentru ce dară păcătuiești în sânge nevinovat, ucigând pre David, care e fără vină?”
6. Carea auzind Saul, îmblânzându-să de graiul lui Ionathan, au giurat: „Viu e Domnul că nu să va ucide”.
7. Și au chemat Ionathan pre David și i-au spus toate cuvintele aceastea, și au adus înlăuntru Ionathan pre David la Saul și au fost înaintea lui precum fusease ieri și alaltăieri.
8. Și s-au pornit iarăși războiu; și, ieșind David, au oștit împotriva filisteilor || și i-au bătut cu rană mare și au fugit de la fața lui. 38r
9. Și au fost duhul Domnului cel rău preste Saul și ședea în casa sa și ținea lancea, iară David psălmua cu mâna sa.
10. Și s-au silit Saul a pătrunde pre David cu lancea în păreate, și s-au plecat David de la fața lui Saul, iară lancea cu rană deșartă s-au dus în păreate și David au scăpat și s-au mântuit în noaptea aceea.
11. Și au trimis Saul dărăbanții săi în casa lui David să-l păzască și să să ucigă demineața. Carea vestind lui David Mihol, muiarea sa, zicând: „De nu te vei mântui într-aceasta noapte, mâne vei muri”.
12. L-au slobozât pre fereastă, iară el s-au dus și au fugit și s-au mântuit.
13. Și au luat Mihol un stâlp și l-au pus pre pat și piele păroasă de capră au pus la capul lui și l-au acoperit cu vejmintele.
14. Și au trimis Saul slugile orașului, carii să apuce pre David; și au răspuns că ar fi bolnăvind.
15. Și iară au trimis Saul soli să vază pre David, zicând: „Aduceți-l la mine în pat, să să ucigă”.

CAP 19 ȘI 20 CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL

16. Și, venind soli, s-au aflat chipul cioplit pre pat și piele de capră la capul lui.
- 38v 17. Și au zis Saul cătră Mihol: „Pentru ce așa m-ai înșelat și ai slobozât neprietinul | mieu să fugă?” Și au răspuns Mihol cătră Saul: „Că el mi-au grăit: «Slobozi-mă, într-alt chip te voui ucide»”.
18. Iară David fugând, s-au mântuit și au venit la Samuil în Ramatha și i-au vestit toate care-i făcuse Saul; și s-au dus el și Samuil și au zăbovit în Naioth.
19. Și s-au vestit lui Saul de la cei ce zicea: „Iată, David în Naioth, în Ramatha”.
20. Și au trimis Saul hengheriu să prindă pre David; carii văzând șireag de proroci prorocind și pre Samuil stând preste ei, au fost și într-înșii Duhul Domnului și au început și ei a proroci.
21. Carea vestindu-să lui Saul, au trimis și alți soli și au prorocit și aceaia. Și iară au trimis și ai treilea soli, carii și aceaia au prorocit. Și mâniindu-să cu mânie Saul,
22. S-au dus și el în Ramatha și au venit până la jgheabul cel mare, care iaste în Soho, și au întreat și au zis: „În ce loc sânt Samuil și David?” Și i s-au zis: „Iată, în Naioth sânt, în Ramatha”.
23. Și s-au dus în Naioth, în Ramatha, și au fost și preste el Duhul Domnului și umbra întrând și prorocea până ce au venit în Naioth, în Ramatha.
24. Și s-au dezbrăcat și el de vejmintele sale și au prorocit cu ceialalți înaintea lui | | Samoil; și au căzut gol toată zioa aceea și noaptea. De unde au și ieșit pildă: * „Au doară și Saul între proroci?”
- 39r *Sus 10, 12.

Cap 20

Jonathan, după ce au întărit legătura de pace cu David, pre acelaș cu tatăl său a-l împăca în deșert să sârguiaște. Însă din mânilor lui prin sămnul a trei săgeți îl izbăveaște.

1. i au fugit David din Naioth, care iaste în Ramatha, și venind au grăit cătră Jonathan: „Ce am făcut? Carea iaste nedreptatea mea și care-i păcatul meu împotriva tătăni-tău, că cearcă sufletul meu?”
2. Carele i-au zis: „Departa fie, nu vei muri, că nu va face tatăl meu ceva mare sau mic până nu-m va spune mainte mie; numai acest cuvânt dară îl va tăinui tatăl meu de mine? Nicidecum va fi aceasta”.
3. Și s-au jurat iarăș lui David. Și el au zis: „Ști adevărat tatăl tău că am aflat har în ochii tăi și va zice: «Să nu știe aceasta Jonathan, ca să nu să întristeaze». Ce încă viu e Domnul și viu e sufletul tău, că numai cu o treaptă (să zică așa) eu și moartea ne despărțim”.
4. Și au zis Jonathan cătră David: „Orice-m va zice sufletul tău voui face ție”. |
- 39v 5. Și au zis David cătră Jonathan: „Iată, mâne iaste zioa întâi a lunii, și eu, după obiceiul, m-am obicinuit a șede la lângă împărat la mâncare; slobozi-mă, dară, să mă ascunzu în câmp până sara de a treia zi.
6. De cumva uitându-să mă va cerca tatăl tău, îi vei răspunde: «Rugatu-m-au David să să ducă degrabă în Vithleem, cetatea sa, că jârtve de prăznuire sânt acolo tuturor trivunilor săi».
7. De va zice: «Bine», pace va fi slugii tale, iară de să va mânia, să știi că s-au plinit răotatea lui.
8. Fă, dară, milă cătră sluga ta, că pacea Domnului a face cu tine m-ai făcut pre mine, sluga ta; iară de iaste ceva nedreptate în mine, tu mă ucide și nu mă duce înlăuntru la tatăl tău”.
9. Și au zis Jonathan: „Departa fie aceasta de la tine, că nu va putea fi ca, de voui cunoaște adevărat a fi plinită răotatea tătăne-mieu împotriva ta, să nu-ți vestesc”.
10. Și au răspuns David cătră Jonathan: „Cine-m va vesti de cumva ceva vârtos îți va răspunde tatăl tău pentru mine?”
11. Și au zis Jonathan cătră David: „Vino și să ieșim afară la câmp”. Și ieșind amândoi la câmp,
- 40r 12. Au zis Jonathan cătră David: „Doamne, Dumnezeuul lui Israil, de voui cerceta sfatul | | tătăne-mieu mâne sau poimâne și ceva bun va fi preste David, și nu îndată voui trimite ție, nici te voui înștiința,
13. Aceastea facă Domnul lui Jonathan și aceastea să-i adaogă. Iară de va rămânea răotatea tătăne-mieu împotriva ta, voui dezvăli ureachea ta și te voui slobozi să mergi în pace și să fie Domnul cu tine, precum au fost cu tată-mieu.

14. Și de voi trăi, vei face mie mila Domnului, iară de voi muri,
15. Nu vei lua mila ta de la casa mea până în veac. Când va deznădăcina Domnul neprietinii lui David, pre fieștecarele de pre pământ, iaie pre Ionathan din casa sa și-l ceerce Domnul din mâna nepriiatinilor David”.
16. Și au lovit Ionathan legătură de pace cu casa lui David; și au cercat Domnul din mâna nepriiatinilor pre David.
17. Și au adaos Ionathan a să jura lui David, pentru că-l iubea; că precum sufletul său, așa îl iubea.
18. Și au zis cătră el Ionathan: „Mâne iaste zioa întâi a lunii și vei fi cercat,
19. Că să va cerca locul șederii tale până poimăne. Deci te vei pogorî degrabă și vei veni la locul în care trebuie să te pituli în zioa cea slobo|dă de lucru și vei șede lângă piatra ce să cheamă Ezel. 40v
20. Și eu voi arunca spre ea trei săgeți și le voi arunca ca când m-aș deprinde la sămn.
21. Și voi trimite și copilul, zicându-i: «Mergi și-m adă săgețile».
22. De voi zice copilului: «Iată, săgețile dincoace de tine sânt, ia-le!», tu vino la mine, că pace iaste ție și nimica de rău, viu e Domnul. Iară de voi grăi așa copilului: «Iată, săgețile dincolo de tine sânt», mergi în pace, că te-au slobozât Domnul.
23. Iară despre cuvântul ce am grăit eu și tu, fie Domnul între mine și între tine până în veac”.
24. Și s-au ascuns David în câmp și au venit zioa dintăi a lunii și au șezut împăratul a mânca pâne.
25. Și șezând împăratul în cathedra sa (după obicei), care era lângă păreate, s-au sculat Ionathan și au șezut Avner lângă Saul și s-au arătat deșert locul lui David.
26. Și n-au grăit Saul ceva în zioa aceea, că gândea că doară i s-au întâmplat ceva, a nu fi curat, nici curățit.
27. Și, luminând a doao zi după zioa dintăi a lunii, iară s-au arătat deșert locul lui David. Și au zis Saul cătră Ionathan, fiul || său: „Căci n-au venit fiul lui Isai nici ieri, nici astăzi la mâncare?” 41r
28. Și au răspuns Ionathan lui Saul: „M-au rugat cu deadinsul să meargă în Vithleim,
29. Și au zis: «Slobozi-mă, că jârtvă de prăznuire iaste în cetate; unul din frații miei m-au chemat. Acum dară, de am găsât har în ochii tăi, voi merge degrabă și voi vedea frații miei». Pentru această pricină n-au venit la masa împăratului”.
30. Și, mâniindu-să Saul asupra lui Ionathan, i-au zis: „Fiul muierii ce răpește de voie bărbatul, au nu știu că iubești pre fiul lui Isai, spre ocara ta și spre ocara ocărăcioasei mumei tale?
31. Că în toate zilele în care fiul lui Isai va trăi pre pământ nu te vei întemeia tu, nici împărăția ta; deci acum trimite și-l adă la mine, că fiul morții iaste”.
32. Și, răspunzând Ionathan lui Saul, tătâni-său, au zis: „Pentru ce va muri? Ce au făcut?”
33. Și au apucat Saul lancea să-l lovească. Și au înțales Ionathan că desăvârșit au judecat tată-său să ucigă pre David.
34. Și s-au sculat Ionathan de la masă în mâniia urgii și n-au mâncat în a doao zi a lunii pâne, că s-au întristat pentru David, pentru ce-l urgisea tată-său. |
35. Și, luminându-să dimineața, au venit Ionathan la câmp, după făgăduința lui David, și un copil mic cu el. 41v
36. Și au zis cătră copilul său: „Mergi și adă-m săgețile carele eu arunc”. Și alergând copilul, au aruncat altă săgeată preste copil.
37. Și au venit copilul la locul săgeții carea aruncase Ionathan și au străgat Ionathan dinnapoia copilului și i-au zis: „Iată, colo e săgeata, încă dincolo de tine”.
38. Și au străgat iară Ionathan dinnapoia copilului, zicând: „Grăbeaște curând, să nu stai!” Și au cules copilul lui Ionathan săgețile și le-au adus la domnul său.
39. Și ce să lucra nimică togma nu știa, că numai Ionathan și David știa.
40. Și au dat Ionathan armele sale copilului și i-au zis: „Mergi și le du în cetate!”
41. Și, deacă s-au dus copilul, s-au sculat David din locul care era spre amiazăzi și, căzând cu fața la pământ, s-au închinat de trei ori și, sărutându-să unul pre altul, au plâns aseaminea, iară David mai mult.
42. Și au zis Ionathan cătră David: „Mergi în pace, oricarele am giurat amândoi în numele Domnului, zicând: «Domnul fie între mine || și între tine și între sămânța mea și sămânța ta până în veac»”. 42r
43. Și s-au sculat David și s-au dus, ci și Ionathan au intrat în cetate.

CAP 21 ȘI 22 CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL

Cap 21

Pribeșind David în Novi, cetatea preotească, de foame silit, pânilor punerii-înainte date de la Ahimeleh le-au mâncat acolo, de față fiind Doeg Idumeul; și luând sabia lui Goliath, la Ahis, împăratul Ghethului, nebun a fi pentru frica să face.

1. i au venit David în Novi, la Ahimeleh preotul; și s-au amețit Ahimeleh pentru că venise David și i-au zis: „Pentru ce tu sânșur și nime nu-i cu tine?”
2. Și au zis David cătră Avimeleh preotul: „Împăratul mi-au poruncit cuvânt și mi-au zis: «Nime să știe lucrul pentru care te-ai trimis de la mine și ce feliu de porunci ți-am dat». Că și copiii le-am făgăduit în cela și în cela loc.
3. Acum, dară, de ai ceva la mână sau cincii pâni, dă-mi, sau acar ce vei afla”.
- 42v 4. Și, răspunzând preotul cătră David, i-au zis: „Nu am pâni mirenești la mână, ci numai pâne | sfântă. De sânt curați copiii, mai ales de muieri?”
5. Și au răspuns David preotului și i-au zis: „De să cearcă adecă pentru muieri, ne-am conșnit de ieri și de alaltăieri, când ieșiiam, și au fost vasele copiii sfinte. Iară calea aceasta spurcată iaste, ci și ea astăzi să va sfinți în vase”.
6. *Și i-au dat preotul sfințita pâne, că nu era acolo pâne, fără numai pânilor punerii-înainte, care era luate de la fața Domnului, să să puie pâni calde. *Mat. 12, 3, 4.
7. Și era acoloa un bărbat oarecarele din slugile lui Saul în zioa aceea, înlontru în cortul Domnului, și numele lui, Doeg Idumeul, foarte putearnic, din păștorii lui Saul.
8. Și au zis David cătră Ahimeleh: „De ai aici la mână vro suliță au sabie? Că sabia mea și armele mele nu le-am adus cu mine, că cuvântul împăratului grăbea”.
9. Și au zis preotul: „Iată aici sabia lui Goliat Filisteului, pre care l-ai ucis în Valea Terevinthului, iaste învălită cu platoșa după efod; de vrei aceasta a o lua, ie-o, că nu iaste aici alta fără aceea”. Și au zis David: „Nu-i alta aseamenea aceștie, dă-mi-o mie”.
- 43r 10. Și s-au sculat David și au fugit în zioa aceea de la fața lui Saul și au venit || la Ahis, împăratul Ghethului.
11. Și au zis slugile lui Ahis cătră el, văzând pre David: „Au nu-i acesta David, împăratul pământului? Au nu acestuia cânta prin hori, zicând: *«Bătut-au Saul o mie, și David zeace mii?»” *Sus 18, 7. Ecli. 47, 7.
12. Și au pus David cuvintele acestea în inima sa și s-au temut foarte de la fața lui Ahis, împăratului Ghethullui.
13. Și ș-au schimbat gura sa înaintea lor și cădea între mânilor lor și să lovea de ușile porții și să pogorea balele lui pre barbă.
14. Și au zis Ahis cătră slugile sale; „Văzut-aț omul nebun, pentru ce l-ați adus la mine?”
15. Au doară ne lipseasc noao norozi, că ați adus pre acesta înlontru, să nebunească, eu fiind de față? Au acesta va întra în casa mea?”

Cap 22

David pre mulți în peșterea Odolam la sine priimește. De-acolo la împăratul moaviteanilor să duce; de unde, cu șfatul lui Gad prorocului, în pământul Iudei să întoarce. Iară Saul, toți preoții lui Novi, afară de Aviathar, carele la David au scăpat, prin Doeg Idumeul au poruncit a-i ucide.

- 43v 1. i s-au dus David de-acolo și au fugit la peșterea Odolam. Carea auzând frații lui | și toată casa tătâni-său, s-au pogorât la el acolo.
2. Și s-au adunat la elu toți carii era înștrâmtorați și cuprinși de datorii și cu inimă amară. Și s-au făcut lor căpetenie și au fost cu el ca la patru sute de oameni.
3. Și s-au dus David de-acolo în Masfa, carea iaste Moav, și au zis cătră împăratul Moav: „Să rămâie, rogu-mă, tatăl meu și muma mea cu voi până voi ști ce-mi va face Dumnezeu”.
4. Și i-au lăsat înaintea feții împăratului Moav și au rămas la el în toate zilele în care David au fost în cetate.
5. Și au zis Gad prorocul cătră David: „Nu rămânea în cetate, mergi și te du în pământul Iudei”. Și au purces David și au venit în codrul Haret.
6. Și au auzit Saul că s-ar fi arătat David și oamenii carii era cu el. Iară Saul, rămâind în Gavaa și fiind în pădurea carea iaste în Rama, sulița cu mână fiind și toți slujitorii lui stând împregiurul lui,

7. Au zis câtră slujile sale, carii sta aproape de el: „Auziți acum, fiii Iemini, au doară tuturor voao vă va da fiul lui Isai țarini și vii și pre toț vă va face trivuni și sutași? ||

8. Pentru că v-aț jurat cu toții împreună împrotiva mea și nu iaste cine să-m vestească, mai vârtos când și fiul meu legătură au făcut cu fiul lui Isai, nime nu iaste dintre voi care să-l doară de mine, nici cine să-mi vestească, pentru că au întărâtat fiul meu pre sluga mea împrotiva mea, leșuindu-mi până în zioa de astăzi” 44r

9. Și, răspunzând Doeg Idumeul, care sta aproape și era întâiu între slujile lui Saul: „Văzut-am – au zis – pre fiul lui Isai în Novi, la Ahimeleh, fiul lui Ahitov preotul,

10. Care au întrebat pentru el pre Domnul și bucate i-au dat, ci și sabia lui Goliath Filisteului i-o au dat”.

11. Și au trimis împăratul să cheme pre Ahimeleh preotul, fiul lui Ahitov, și toată casa tătâni-său, a preoților care era în Novi, carii toți au venit la împăratul.

12. Și au zis Saul câtră Ahimeleh: „Auzi, fiul lui Ahitov”. Care au răspuns: „Iată eu, domnule”.

13. Și au zis câtră el Saul: „Pentru ce v-ați giurat împreună asupra mea tu și fiul lui Isai și i-ați dat lui pâni și sabie și ați întrebat pentru el pre Dumnezeu, ca să să scoale asupra mea, leșuitori până astăzi rămâind?” |

14. Și, răspunzând Ahimeleh împăratului, au zis: „Și cine iaste între toate slujile tale ca David, credincios și ginere împăratului și mergând după porunca ta și slăvit în casa ta? 44v

15. Au doară astăzi am început pentru el a întreba pre Dumnezeu? Departe fie aceasta de la mine! Să nu prepuie împăratul asupra slugii sale un lucru ca acesta în toată casa tătâni-mieu, că n-au știut sluga ta ceva de acest lucru sau puțan, sau mult”.

16. Și au zis împăratul: „Cu moarte vei muri, Ahimeleh, tu și toată casa tătâni-tău”.

17. Și au zis împăratul slujitorilor carii sta împregiurul lui: „Întoarceți-vă și ucideți preoții Domnului, că mâna lor cu David iaste, știind că fugise și nu mi-au spus”. Și n-au vrut slugile împăratului a-ș întinde mânil sale asupra preoților Domnului.

18. Și au zis împăratul câtră Doeg: „Întoarce-te tu și năvălește spre preoți”. Și întorcându-să Doeg Idumeul, au năvălit spre preoți și au omorât în zioa aceea optzeci și cinci de bărbați în efod de in îmbrăcați.

19. Iară pre Novi, cetatea preoților, o au lovit în ascuțitul sabiiei, bărbații și muierile și cei mici și cei sugători și boul și asinul și oaia, în ascuțitul sabiei. ||

20. Și scăpând un fiu a lui Ahimeleh, a fiului Ahitov, a căruie nume era Aviathar, au fugit la David, 45r

21. Și i-au vestit că ucisese Saul preoții Domnului.

22. Și au zis David câtră Aviathar: „Știiam în zioa aceea că, fiind acolea Doeg Idumeul, fără îndoială va vesti lui Saul, deci sânt vinovat tuturor sufletelor tătâni-tău.

23. Rămâi cu mine, nu te teame; cine va cerca sufletul meu cerca-va și sufletul tău și cu mine te vei ținea”.

Cap 23

Slobozând David Cheila de filistei, ca să nu să dea în mânilor lui Saul, de la oamenii Cheilii pribegind în pustia Zif, să vădeaște de la zifeani și înoindu-să legătura între David și între Ionathan, Saul îl goneaște, ci pentru cea de năpraznă năvălirea filisteilor să sloboad.

1. i au vestit lui David, zicând: „Iată, filisteii bat Cheila și răpesc curțile”.
2. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „Oare merge-voiu și bate-voiu filisteii aceștia?” Și au zis Domnul cătră David: „Mergi și vei bate filisteii și Cheila o vei mântui”.
- 45v 3. Și au zis bărbății carii era cu David cătră el: „Iată, noi aici în liudeea împreună stând, ne teamem; cu cât mai vartos de ne vom du|ce la Cheila asupra oastei filisteilor?”
4. Și iarăș David au întrebat pre Domnul, care răspunzând, i-au zis: „Scoală și mergi la Cheila că eu ȝoieu da filisteii în mâna ta”.
5. Și s-au dus David și oamenii lui la Cheila și au oștit asupra filisteilor și au răsipit jurământurile lor și i-au lovit cu rană mare. Și au mântuit David pe lăcuiorii Cheilii.
6. Iară într-aceaea vreme, când fugea Aviathar, fiul lui Ahimeleh, la David în Cheila având cu sine efod să pogorâse.
7. Și s-au vestit lui Saul că venise David în Cheila și au zis Saul: „Datu-l-au Dumnezeu în mânilor mele și s-au închis, întrând în cetate în carea porȝi și încuietori sânt”.
8. Și au poruncit Saul tot norodului să să pogoară la războiu în Cheila și să conoceansă pre David și bărbății lui.
9. Carea înȝălegând David că-i găteaște Saul într-ascuns rău, au zis cătră Aviathar preotul: „Pune efodul”.
10. Și au zis David: „Doamne, Dumnezeu lui Israil, auzit-au veastea sluga ta că au rânduit Saul a veni în Cheila, ca să răstoarne cetatea pentru mine.
- 46r 11. Oare da-mă-vor oamenii Cheilii în mânilor lui? | | Și de să va pogorî Saul, precum au auzit sluga ta? Doamne, Dumnezeu lui Israil, spune slugii tale”. Și au zis Domnul: „Să va pogorî”.
12. Și au zis David: „De mă vor da oamenii Cheilii și pre bărbății carii sânt cu mine în mânilor lui Saul?” Și au zis Domnul: „Vă vor da”.
13. Și s-au sculat David și oamenii lui, ca la șase sute, și ieșind din Cheila, încoace și încolo umbra neștiind. Și s-au vestit lui Saul că fugise David din Cheila și să mântuise; pentru aceaea au părăsât a ieși.
14. Și să zăbovea David în pustie în locuri tari și au rămas în muntele pustii Zif, în munte umbros. Și macar îl cerca David în toate zilele, și nu l-au dat Dumnezeu în mânilor lui.
15. Și au văzut David că au ieșit Saul să cearce sufletul lui, iară David era în pustia Zif, în pădure.
16. Și s-au sculat Ionathan, fiul lui Saul, și s-au dus la David în pădure și i-au întărit mânilor în Dumnezeu și i-au zis:
- 46v 17. „Nu te teame, că nu te va afla mâna lui Saul, tătâni-mieu, și tu vei împărăȝi preste Israil și eu îți voiu fi al doilea, ci și Saul, | tatâl mieu, ști aceasta”.
18. Și au lovit amândoi legătură de pace înaintea Domnului; și au rămas David în pădure, iară Ionathan s-au întors în casa sa.
19. *Și s-au suit zefeii la Saul în Gavaa, zicând: „Au nu iată David să pitulă la noi în locurile pădurii foarte fără grije, în dealul Hahila, care-i de-a direapta pustii?”
20. Acum, dară, precum au pofit sufletul tău a te pogorî, pogoară-te, că a noastră va fi a-l da în mânilor împăratului”.
21. Și au zis Saul: „Blagosloviȝi sânteȝ voi de la Domnul, că v-au durut de mine.
22. Duceȝi-vă, dară, rogu-vă, și mai cu deadinsul mai înainte gătiȝi și mai cu grije vă purtaȝi și luaȝi aminte locul unde va fi piciorul lui sau cine l-au văzut acolo; că gândeaște de mine cum că cu vicleșug îl leșuiesc.
23. Socotiȝ și vedeȝ toate pitulările lui în care să ascunde și vă întoarceȝi la mine, la lucru adevărat să merg cu voi, că și în pământ de să va ascunde, îl voiu cerca în toate miile liudei”.
- 47r 24. Iară ei sculându-să, s-au dus în Zif mai înainte de Saul, iară David și slujile | | lui era în pustia Maon în câmpii, de-a dreapta Iesimonului.
25. Și s-au dus Saul și soȝiile lui a-l cerca; și s-au vestit lui David și îndată s-au pogorât la piatră și petrecea în pustia Maon. Carea auzând Saul, au gonit pre David în pustia Maon.

*Sus [Jos] 26, 1.

CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL CAP 23 ȘI 24

26. Și să ducea Saul la coastele muntelui de o parte, iară David și oamenii lui era în coastele muntelui de altă parte. Iară David să dăjnădăjduia a putea scăpa de la fața lui Saul; deci Saul și oamenii lui ca o coronă încingea pre David și oamenii lui să-i prinză.

27. Și sol au venit la Saul, zicând: „Grăbeaște și vino, că s-au vărsat filisteii preste pământ”.

28. Și s-au întors Saul încetând a goni pre David și au mers împotriva filisteilor. Pentru aceasta au chemat locul acela Piatră ce Desparte.

Cap 24

David în peșterea Engadului pitulat fiind, marginea văjmântului Saul, ce-l gonea, o taie și, ca să nu să ucigă, l-au slobozât. Pentru aceea, Saul își cunoaște vina sa și știind pre David că va împărăți, luând de la el jurământ că nu va stânge familia lui, Saul i să îmblânzește.

1. i s-au suit de acolo David și au lăcu | it în locuri de nădejde a Engadului. 47v

2. Și întorcându-să Saul după ce au gonit filisteii, i-au vestit zicând: „Iată, David în pustia Engadului iaste”.

3. Și, luând Saul trei mii de bărbați aleși din tot Israilul, au mers spre cercetarea lui David și a oamenilor lui și prin surpate pietri care numai căprioarele umblă.

4. Și au venit la ocoalele oilor, care era în drum călătorilor. Și era acolo o peșteră în carea au intrat Saul a-ș curăți pânțele; iară David și oamenii lui în partea cea mai dinlăuntru să pitula.

5. Și au zis slugile lui David cătră el: „Iată zioa despre carea au grăit Domnul cătră tine: „Eu ți-oiu da nepriiatinul tău să-i faci precum va plăcea în ochii tăi”. Și s-au sculat David și au tăiat marginea văjmântului Saul în taină.

6. După acestea ș-au lovit inima David pentru că tăiase marginea văjmântului Saul.

7. Și au zis cătră oamenii săi: „Milostiv fie mie Domnul să nu fac acest lucru Domnului meu, hristosului Domnului, ca să trimiți mâna mea spre dânsul, că unsul Domnului iaste.

8. Și au înfrâmt David bărbații săi cu cuvintele și nu i-au lăsat să să scoale asupra || lui Saul. Iară Saul, sculându-să din peșteră, mergea pre calea începută. 48r

9. Și s-au sculat și David după el și, ieșind din peșteră, au strâgat dinnapoia lui Saul, zicând: „Domnul meu, împăratule!” Și s-au uitat Saul după sâne; și plecându-să David cu fața la pământ, i s-au închinat.

10. Și au zis cătră Saul: „Pentru ce ascuți cuvintele oamenilor ce grăiesc: «David cearcă rău împotriva ta?»

11. Iată, astăzi au văzut ochii tăi că te-au dat Domnul în mâna mea în peșteră; și am gândit să te ucig, ci ți-au îngăduit ochiul meu, că am zis: «Nu-m voiu întinde mâna asupra domnului meu, că unsul Domnului iaste».

12. Încă mai mult, tatăl meu, vezi și cunoaște marginea văjmântului tău în mâna mea că, tăind marginea văjmântului tău, n-am vrut a-m întinde mâna asupra ta. Ia aminte și vezi că nu iaste în mâna mea răotate, nici nedreptate, nici am păcătuit împotriva ta; iară tu leșuiești sufletul meu să-l iai.

13. Judece Domnul între mine și între tine și mă izbândească Domnul de tine, iară mâna mea nu fie asupra ta.

14. Precum și în pilda veache să zice: «De la cei | necredincioși va ieși nelegiuirea», deci 48v mâna mea nu fie asupra ta.

15. Pre cine gonești, împăratul lui Israil, pre cine gonești? Un câne mort gonești și un purece.

16. Fie Domnul giudecătoriu și giudece între mine și între tine și vază și judece pricina mea și mă scoată din mânta ta”.

17. Și, plinind David a vorbi aceste cuvinte cătră Saul, au zis Saul: „Au nu graiul acesta al tău iaste, fiiul meu, David?” Și ș-au rădicat Saul glasul său și au plâns.

18. Și au zis cătră David: „Mai drept ești tu decât mine, că tu mi-ai dat bune, iară eu ți-am răsplătit reale.

19. Și tu ai arătat astăzi ce bine mi-ai făcut, cum m-au dat Domnul în mâna ta, și nu m-ai ucis.

20. Că cine aflându-și nepriiatinul îl va slobozi în cale bună? Ci Domnul să-ți răsplătească această împrumutare pentru aceea ce ai făcut astăzi spre mine.

21. Și acum, pentru că știu cum că cu adevărat vei împărăți și vei avea în mâna ta împărăția lui Israil,

CAP 24 ȘI 25 CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL

49r 22. Jură mie în Domnul că nu-mi ștergi sămânța mea după mine, nici să iai numele ||
mieu din casa tătăni-mieu”.

23. Și s-au jurat David lui Saul. Deci Saul s-au dus la casa sa, și David și oamenii lui
s-au suit la locuri mai de nădejde.

Cap 25

*Murind Samuil, să plânge. David lui Naval, pentru că i-au tăgăduit hrana, cu moarte lăudându-să,
cu cea aleasă rugăciunea Avigail să îmblânzește; pre carea după moartea lui Naval o ia muiare
împreună și pre Ahinoa. Iară Saul fata sa, Mihol, o dă lui Falti.*

1. i au murit Samuil și s-au adunat tot Israilul și l-au plâns și l-au îngropat în casa sa, în Ramatha. Și, sculându-se David, s-au pogorât în pustia Faran. *Jos 28, 3.
Ecli. 46, 26.
2. Și era un om oarecarele în pustia Maon, și moșia lui în Carmil, și omul acela mare foarte; și era lui oi trii mii și o mie de capre și s-au întâmplat de s-au fost tunzând oile lui în Carmil.
3. Și numele omului acela era Naval, și numele muierei lui, Avigail. Și era muierea aceea înțeleaptă foarte și frumoasă, iară bărbatul ei, trândos și rău foarte și viclean și era din ruda lui Caliv.
4. Deci auzând David în pustie că-ș tunde Naval turma, |
- 49v 5. Au trimis zece tineri și le-au zis: „Suiți-vă în Carmil și veți veni la Naval și-i veți zice cu numele meu cuvinte păciuitoare.
6. Și veți zice: «Fie fraților miei și ție pace și tuturor, oricare ai, să le fie pace.
7. Auzit-am că ar fi tunzând păstorii tăi carii era cu noi în pustie. Niciodată nu i-am supărat, nici li s-au scăzut cândva ceva din turmă în toată vremea în carea au fost cu noi în Carmil.
8. Întrebă copiii tăi și-ț vor spune. Acum, dară, să afle copiii tăi har în ochii tăi, că în zi bună am venit. Orice va afla mâna ta dă slugilor tale și fiului tău, David»”.
9. Și, venind copiii lui David, au grăit toate cuvintele acestea cu numele lui David câtră Naval și au tăcut.
10. Și, răspunzând Naval copiilor lui David, au zis: „Cine e David și cine-i fiul lui Isai? Astăzi s-au sporit slujile cari fug de domnii săi.
11. Lua-voiu, dară, pânile mele și apele mele și cămurile dobitoacelor care am ucis tunzătorilor miei și le voiu da oamenilor carii nu-i știu de unde sânt?”
12. Și s-au înturnat îndărăpt copiii lui David pe calea sa și, întorcându-să, au venit și i-au vestit toate cuvintele care zisease. ||
- 50r 13. Atunci au zis David copiilor săi: „Încingă-să fieștecările cu sabia sa”. Și s-au încins fieștecării cu sabiile sale și s-au încins și David cu sabia sa. Și au urmat cu David ca vro patru sute de bărbați, iară doao sute au rămas la sarcine.
14. Iară Avigaietei, muierei lui Naval, i-au poruncit unul din copiii săi, zicând: „Iată, David au trimis soli din pustie ca bine să zică domnului nostru; și i-au dosât.
15. Oamenii aceștia buni destul ne-au fost și nu ne-au supărat, nici cândva ceva au perit în toată vremea în carea am petrecut cu ei în pustie.
16. Ca un zid ne era noaptea și zioa, în toate zilele în carele am păscut la el turmele.
17. Pentru aceea ia sama și gândește ce faci, că s-au plinit răotatea asupra bărbatului tău și asupra casii tale și el iaste fiiul lui Velial, așa cât nime nu-i poate grăi”.
18. Și au grăbit Avigail și au luat doao sute de pâni și doi foi de vin și cinci berbeci fierți și cinci măsuri de păsat și o sută de legături de stafide și doao sute de legături de zmochine și le-au pus pre asini.
- 50v 19. Și au zis copiilor săi: „Meargeți înaintea | mea; iată, eu dinnapoi voiu urma după voi”. Iară bărbatului său, Naval, nu i-au spus.
20. Deci suindu-să pre asin și pogorându-să la poalele muntelui, David și bărbații lui să pogorâia întru întâmpinarea ei, pre carii și ea i-au întâmpinat.
21. Și au zis David: „Adevărat, în zădar am ținut toate care era acestuia în pustie și n-au perit ceva din toate care era a lui; și mi-au răsplătit rău pentru bine.
22. Aceastea facă Dumnezeu neprietinilor lui David și aceastea adaogă, de voiu lăsa din toate ce are până dimineață, pișindu-să la păreate”.
23. Și, văzând Avigail pre David, au grăbit și s-au pogorât de pre asin și au căzut înaintea lui David pre fața sa și i s-au închinat pre pământ.
24. Și au căzut la picioarele lui și au zis: „Asupra mea să fie, domnul meu, nedreptatea aceasta. Grăiască, rogu-mă, slujnica ta în urechile tale și ascultă graiurile slujniciei tale.

CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL CAP 25 ȘI 26

25. Să nu-ș puie, rogu-mă, domnul meu, împăratul, mâna sa spre omul acest nedrept, Naval, că după numele său nebun iaste și nebunia iaste cu el. Iară eu, slujnica ta, n-am văzut copiii tăi, domnul meu, carii i-ai trimis.

26. Iară acum, domnul meu, viu e Domnul și viu e sufletul tău, care te-au oprit să nu vii spre || sânge și Ț-au mântuit mâna ta ție. Și acum fie ca Naval neprietinii tăi și cei ce cearcă domnului meu răul. 51r

27. Pentru aceea priimește această blagoslovenie carea Ț-au adus slujnica ta ție, domnului meu, și dă copiilor carii urmează după tine, domnul meu.

28. Ștearge răotatea slujniciei tale, că făcând va face ție, domnului meu, Domnul casă credincioasă, că războaiele Domnului, domnul meu, tu oștești; drept aceea răotatea să nu să afle în tine în toate zilele vieții tale.

29. Că de să va scula cândva om gonindu-te și cercând sufletul tău, va fi sufletul domnului meu păzât ca în grămada celor vii la Domnul, Dumnezeul tău, iară sufletul nepriiatinilor tăi să va învărti ca de aruncarea și zvărlitura de praștie.

30. Deci cându-ți va face Domnul ție, domnului meu, care au grăit bune de tine și te va rându povățuitoriu preste Israil,

31. Nu-ți va fi aceasta spre sughițare și spre neodihna inimii domnului meu, că ai vărsat sânge nevinovat au însuși pre tine te-ai izbândit. Și când te va blagoslovi Domnul, domnul meu, îți vei aduce aminte de slujnica ta”.

32. Și au zis David cătră Avigail: „Bla |goslovitu -i Domnul, Dumnezeul lui Israil, carele 51v te-au trimis astăzi spre întâmpinarea mea și blagoslovită-i vorba ta,

33. Și blagoslovit ești tu, care m-ai oprit astăzi să nu merg la sânge și să mă izbândesc cu mâna mea.

34. Într-alt chip viu e Domnul, Dumnezeul lui Israil, care m-au oprit să nu-ț fac rău; de n-ai fi venit degrabă întru-ntâmpinarea mea, n-ar fi rămas Naval până la lumina dimineții pișind la păreate”.

35. Și au priimit David din mâna ei toate care adusease și i-au zis: „Meargi în pace în casa ta; iată, am ascultat glasul tău și Ț-am cistit fața”.

36. Și au venit Avigail la Naval. Și iată, era lui uspățu în casa lui, ca uspățu de împărat, și inima lui Naval veaselă, că era beat foarte. Și nu i-au spus cuvânt mic sau mare până dimineată.

37. Iară dimineată, deacă mistuise vinul Naval, i-au spus muierea cuvintele acestea și au amurțit inima lui dinlontru și s-au făcut ca piatra.

38. Și, trecând zece zile, au lovit Domnul pre Naval și au murit.

39. Carea auzând David a fi murit Naval, au zis: „Blagoslovitu-i Domnul carele au judecat pricina probozirii meale din mâna lui Naval și pre sluga sa l-au păzât de rău și răotatea lui Naval o au întors Domnul spre capul lui”. Și au tri | mis David și au grăit cătră 52r Avigail să o ia șieș muiare.

40. Și au venit copiii lui David la Avigail, în Carmil, și au grăit cătră ea, zicând: „David ne-au trimis la tine să te ia muiare”.

41. Carea sculându-se, s-au închinat cu fața la pământ și au zis: „Iată slujnica ta, fie slujnică să speale picioarele slujilor domnului meu”.

42. Și au grăbit și s-au sculat Avigail și s-au suit pre asin și cinci copile au mers cu ea, slujnicele ei, și au urmat solii lui David și i s-au făcut muiare.

43. Ci și pre Ahinua o au luat David din Israil și au fost amândoa muieri lui.

44. Iară Saul au dat pre Mihol, fata sa, muierea lui David, lui Falti, fiului Lais, care era din Galim.

Cap 26

David iarăș de zifei lui Saul să vinde; sulița și păharul lui Saul, ce doarme, le ia; carea cunoscând Saul, îș mărturisește vina și, chemând îndărăpt pre David, îi făgăduiaște odihna.

*Sus 23, 19.

1. * i au venit zifeii la Saul, în Gavaa, zicând: „Iată, David ascuns iaste în dealul Hahila, carea iaste din preajma pustiei”.

2. Și s-au sculat Saul și s-au pogorât în pustia Zif și cu el trei mii de bărbați din ale |șii lui Israil, să cerce pre David în pustia Zif. 52v

3. Și au tăbărât Saul în Gavaa Hahila, carea era din prejma pustii în cale. Iară David lăcuia în pustie și, văzând că venise Saul după sâne în pustie,

4. Au trimis iscoade și au înțeleș cum că adevărat venise acolo.

CAP 26 ȘI 27 CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL

5. Și s-au sculat într-ascuns David și au mers la locul unde era Saul și, văzând locul în care dormea Saul și Avner, fiul lui Ner, căpetenia oastei lui, și pre Saul dormind în cort și ceaealaltă obște prinpregiurul lui,

6. Au zis David către Avimeleh Hetheul și către Avisai, fiul Sarviei, fratele lui Ioav, zicând: „Cine să va pogorî cu mine la Saul în tabără?” Zis-au Avisai: „Eu mă voi pogorî cu tine”.

7. Și au venit David și Avisai la norod noaptea și au aflat pre Saul zăcând și dormind în cort și sulița înfiptă în pământ la capul lui, iară Avner și norodul dormind împregiurul lui.

8. Și au zis Avisai către David: „Închis-au Dumnezeu nepriiatinul tău în mânil tale astăzi. Acum, dară, îl voi pătrunde cu lancea în pământ o dată, și a doao oară nu va fi lipsă”. ||

53r 9. Și au zis David către Avisai: „Nu-l ucide, că cine-ș va întinde mâna sa spre unsul Domnului și va fi nevinovat?”

10. Și au zis David: „Viu e Domnul, că de nu-l va lovi Domnul, au va veni zioa lui să moară, au la războiu pogorându-se va peri.

11. Milostiv fie mie Domnul, să nu-m întinzu mâna spre unsul Domnului. Acum, dară, ia sulița care-i la capul lui și păharul de apă și să ne ducem”.

12. Și au luat David sulița și păharul de apă care era la capul lui Saul și s-au dus. Și nu era cineva carele ar vedea și ar înțeleage și s-ar deștepta, ci toți dormea, că dormitarea Domnului năvălise preste ei.

13. Și, trecând David de ceea parte și stând în vârful muntelui departe și fiind mult loc între dânșii,

14. Au strâgat David către norod și către Avner, fiul lui Ner, zicând: „Au nu vei răspunde, Avner?” Și, răspunzând Avner, au zis: „Cine ești tu, carele strâgi și stârnești pre împăratul?”

15. Și au zis David către Avner: „Au nu om ești tu? Și cine-i altul aseaminea ție în Israil? Pentru ce, dară, n-ai păzit pre domnul tău, împăratul, că au intrat unul din gloată să ucigă pre împăratul, domnul tău.

53v 16. Nu-i bună aceasta ce-ai făcut. Viu e Domnul, că fiii | morții sântet voi, carii n-ați păzit pre domnul vostru, unsul Domnului. Acum, dară, vezi unde-i sulița împăratului și unde-i păharul cel de apă care era la capul lui?”

17. Și au cunoscut Saul graiul lui David și au zis: „Au nu graiul acesta al tău e, fiul meu, David?” Și au zis David: „Graiul meu, domnul meu, împărate”.

18. Și au zis: „Pentru ce pricină domnul meu goneaște pre sluga sa, ce am făcut sau ce rău iaste în mâna mea?”

19. Acum, dară, ascultă, rogu-mă, domnul meu, împărate, graiurile slujii tale: de te stârneaște Domnul împotiva mea, mirosească-să jârtvă, iară de cumva fiii oamenilor blăstâmați sânt înaintea Domnului carii m-au lepădat astăzi să nu lăcuiesc în moștenirea Domnului, zicând: «Meargi, slujeaște dumnezeilor streini».

20. Și acum să nu să verse sângele meu pre pământ înaintea Domnului, că au ieșit împăratul lui Israil a cerca un purece, precum să goneaște păturmichea în munți”.

21. Și au zis Saul: „Păcătuit-am, întoarce-te, fiul meu, David, că nicidecum mai mult țoiu face rău, pentru că scump au fost sufletul meu în ochii tăi astăzi. Că să veade cum că nebuneaște am lucrat și foarte multe nu le-am știut”.

22. Și, răspunzând David, au zis: „Iată sulița împăratului, treacă unul din slugile împăratului și o ducă. ||

54r 23. Iară Domnul va răsplăti fieștecăruie după dreptatea sa și credința, că te-au dat Domnul astăzi în mâna mea și n-am vrut a-m întinde mâna asupra unsului Domnului.

24. Și precum s-au mărit sufletul tău astăzi în ochii miei, așa să să mărească sufletul meu în ochii Domnului și să mă sloboadă din toată strâmtoarea”.

25. Și au zis Saul către David: „Blagoslovit ești tu, fiul meu, David. Și adecă făcând vei face și putând vei putea”. Și s-au dus David în calea sa, și Saul s-au întors în locul său.

Cap 27

David lui Saul nestătătorului neîndrăznind a-i creade, la Ahis pribegind, de la carele au dobândit cetatea Sichelig, carea dintr-aceaea s-au făcut spre moștenirea împăraților Iiuda, de unde multe prăzi făcea de amalichiteani și din locurile vecine înșelând pre Ahis împăratul.

1. i au zis David în inima sa: „Cândva voi cădea în mânil lui Saul într-o zi; au nu-i mai bine să fug și să mă mântuiesc în pământul filisteilor, să dăjnădăjduiască Saul și să înceate a mă cerca prin toate hotarale lui Israil? Fugi-voiu, dară, de mânil lui”.

CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL CAP 27 ȘI 28

2. Și s-au sculat David și s-au dus el și șase sute de bărbați cu el la Ahis, fiul lui Maoh, împăratul Ghethului.

3. Și au lăcuit David cu Ahis în Gheth, el și oa|menii lui: bărbatul și casa lui și David și doao muieri a lui Ahinuam Israiliteanca și Avigail, muiera lui Naval Carmeliteanului. 54v

4. Și s-au vestit lui Saul că fugise David în Gheth și n-au adaos a-l mai cerca.

5. Și au zis David cătră Ahis: „De am aflat har în ochii tăi, deie-mi-să loc în una din cetățile ținutului acestuia, să lăcuiesc acolo, că pentru ce rămâne sluga ta în cetatea împăratului cu tine?”

6. Și i-au dat Ahis în zioa aceea Sichelig, pentru care pricină s-au făcut Sichelig a împăraților Iuda până într-această zi.

7. Și au fost numărul zilelor în care au lăcuit David în ținutul filisteilor patru luni.

8. Și s-au suit David și oamenii lui și făcea prăzi din Ghesuri și din Gherzi și din amalichiteani, că aceastea sate să lăcuia de demult în pământul celor ce mearg la Sur până la pământul Eghiptului.

9. Și bătea David tot pământul, nici lăsa viu bărbat și muiare și, luund oi și boi și asini și cămile și haine, să întorcea și venea la Ahis.

10. Și îi zicea Ahis: „Spre cine ai năvălit astăzi?” Răspundea David: „Spre amezeza Iuudei și spre amezeza Ieramiilului și spre amezăza Cheni”.

11. Bărbat și muiare nu lăsa viu David, nici aducea în Gheth, zicând: „Ca nu cumva să grăiască împotriva noastră: «Aceastea au făcut David»”. || Și acesta era așezământ 55r
lui în toate zilele în care au lăcuit în ținutul filisteilor.

12. Și au crezut Ahis lui David, zicând: „Multe reale au lucrat împotriva norodului său, Israil, fi-m-va, dară, mie slugă veacinică”.

Cap 28

Filisteii asupra lui Saul să întrarmează, la care războiu David făgăduiaște credință împăratului Ahis. Saul, ucigând vrăjitori, pre cea cu duhul piftonicesc întrebă, poruncind a deștepta pre Samuil, de la carele a sa și ailor săi moartea aproape a fi înțeleage.

1 i au fost în zilele acelea și au adunat filisteii gloatele sale să se gătească la războiu asupra lui Israil. Și au zis Ahis cătră David: „Știind acum să știi că cu tine vei ieși în tabără tu și bărbații tăi”.

2. Și au zis David cătră Ahis: „Acum vei ști ce va face sluga ta”. Și au zis Ahis cătră David: „Și eu păzitoriu capului meu te voiu pune în toate zilele”.

*Sus. 25, 1. 3. *Iară Samuil au murit și l-au plâns tot Israilul și l-au îngropat în Ramatha, cetatea sa. Ecli. 46, 23. Și Saul au luat vrăjitori și gâcitori de pre pământ.

4. Și s-au adunat filisteii și au venit și au tăbărât în Suna. Și au adunat și Saul tot Israilul și au venit în Ghelvoi. |

5. Și au văzut Saul tabăra filisteilor și s-au temut și s-au spaimântat inima lui foarte. 55v

6. Și au întrebat pre Domnul și nu i-au răspuns nici prin visuri, nici prin preoți, nici prin proroci.

*Preo. 20, 27. 7. Și au zis Saul slugilor sale: „Cercați-m muiarea ce are duh pithonicesc și voiu merge la ea *și voiu cerceta printr-însa”. Și au zis slujile lui cătră el: „Iaste muiare având pithon, în Endor”.

2 Leage 18, 11. Fapt. 16, 16. 8. Și ș-au schimbat îmbrăcăminte și s-au îmbrăcat cu alte vejminte și s-au dus el și doi bărbați cu el. Și au venit la muiare noaptea și i-au zis: „Găceaște-m în pifton și-m deșteaptă pre care ț-oi zice”.

9. Și au zis muiarea cătră el: „Iată, tu știi câte au făcut Saul și cum au ras pre vrăjitori și gâcitori de pre pământ; pentru ce, dară, leșuiț sufletul meu să mă ucigă?”

10. Și i s-au jurat Saul în Domnul, zicând: „Viu e Domnul, că nu-ț va veni nici un rău într-acest lucru”.

11. Și i-au zis muierea: „Pre cine ț-oi deștepta?” Carele au zis: „Pre Samuil în deșteaptă”.

12. Și, văzând muierea pre Samuil, au strâgat cu glas mare și au zis cătră Saul: „Pentru ce m-ai înșelat? Că tu ești Saul”.

13. Și i-au zis împăratul: „Nu te teame; ce ai vă|zut?” Și au zis muierea cătră Saul: 56r
„Dumnezei am văzut suindu-să de pre pământ”.

CAP 28 ȘI 29 CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL

14. Și i-au zis: „Cum-i acela?” Carea au zis: „Bărbat bătrân s-au suit și el îi îmbrăcat cu platoșe”. Și au înțeles Saul că Samuil iaste și s-au plecat pre fața sa la pământ și s-au închinat.

15. Și au zis Samuil cătră Saul: *, „Pentru ce m-ai stârmit să mă deștept?” Și au zis Saul: „Strâns sânt foarte, că filisteii oștesc asupra mea și Dumnezeu S-au depărtat de la mine și n-au vrut să mă asculte nici în mâna prorocilor, nici prin visuri. Deci te-am chemat să-m arăți ce voiu face”.

*Ecli. 46, 13.

16. Și au zis Samuil: „Ce mă întrebi pre mine deacă Domul S-au depărtat de la tine și au trecut la vârsnicul tău?”

17. Că-ți va face Domnul precum au grăit în mâna mea și va tăia împărăția ta din mâna ta și o va da aproapelui tău, David.

18. Că n-ai ascultat de glasul Domnului, nici ai făcut mânia urgii Lui în Amalic; pentru aceea, ce pați Domnul Ț-au făcut ție astăzi”.

[19]

20. Și îndată Saul au căzut întins pre pământ și puteare nu era în el, că nu mâncase pâne toată zioa aceea. |

56v 21. Și au intrat muierea aceea la Saul (că era turburat foarte) și au zis cătră el: „Iată, au ascultat slujnica ta de glasul tău și mi-am pus sufletul în mâna mea și am ascultat cuvintele care mi-ai grăit.

22. Acum, dară, ascultă și tu glasul slujniciei tale și voiu pune înaintea ta o bucătea de pâne și mâncând să te puternicești și să poți face calea”.

23. Carele au tăgăduit și au zis: „Nu voiu mânca”. Ci l-au silit slujile lui și muierea, și mai pre urmă, ascultând glasul lor, s-au sculat de pre pământ și au șezut pre pat.

24. Iară muierea aceea avea un vițel de păscut în casă și au grăbit și l-au ucis; și luând făină, o au mestecat și au copt azimă,

25. Și au pus înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui; carii, după ce mâncase, s-au sculat și au umblat toată noaptea aceea.

Cap 29

David cu filisteii mergând asupra israilteanilor, îndărăpt să trimite, că să temea căpeteniile ca nu în războiu să le fie împotrivitori și i să poruncește a să întoarce în Sicheliv.

57r 1. i s-au adunat toate șireagurile filis | teilor în Afec; ci și Israil au tăbărât preste izvorul care era în Iezrahel.

2. Și voivozii adecă filisteilor mergea în sute și în mii; iară David și bărbații lui era în ceata cea mai de pre urmă, cu Ahis.

3. Și au zis căpeteniile filisteilor cătră Ahis: „Ce vreau ovreaii aceștia?” Și au zis Ahis cătră căpeteniile filisteilor: „Au nu știț pre David care au fost sluga lui Saul, împăratului lui Israil, și iaste la mine de multe zile sau ani și n-am aflat în el ceva din zioa în carea au fugit la mine, până la această zi”.

4. *Și s-au mâniat împotriva lui căpeteniile filisteilor și au zis: „Întoarcă-să omul aiesta și șază în locul său, în care l-ai rânduit, și să nu să pogoară cu noi la războiu, ca să nu ni să facă împotrivitori când vom înceape a oști; că într-alt chip cum va putea îmblânzi pre domnu-său fără în capetele noastre?”

*1 Par. 12, 19.

5. Au nu-i acesta David, căruia îi cânta în hori, zicând: «Lovit-au Saul în miile sale, și David în zece miile sale?»”

57v 6. Și au chemat Ahis pre David și au zis: „Viu e Domnul, că drept ești tu și bun înaintea mea și ieșirea ta și intrarea ta cu mine iaste în tabără și n-am aflat în tine ceva rău din | zioa care ai venit la mine până în zioa aceasta; ci voivozilor nu le placi.

7. Întoarcă-te, dară, și mergi în pace și nu sminti ochii voivozilor filisteilor”.

8. Și au zis David cătră Ahis: „Dară ce am făcut și ce ai aflat în mine, sluga ta, din zioa care am fost înaintea ta până în zioa aceasta, ca să nu vii și să oștesc asupra nepriiatinilor domnului meu, împăratului?”

9. Și răspunzând Ahis, au grăit cătră David: „Știu că bun ești tu în ochii miei, ca îngerul lui Dumnezeu; ci căpeteniile filisteilor au zis: «Nu să va sui cu noi la războiu».

10. Deci scoală-te dimineață tu și slujile domnului tău, care au venit cu tine; și de noapte sculându-vă și începând a să lumina, mergeți”.

11. Și s-au sculat de noapte David, el și oamenii lui, să purceze dimineața și să se întoarcă la pământul filisteilor; iară filisteii s-au suit în Iezrahel.

Cap 30

Depărtat fiind cu ai săi David, amalichiteanii aprinsease Sichelig ducând prada; pre carii David gonindu-i, i-au ucis, luând || îndărăpt prada, carea soțiilor fieștecăruia drept o au împărțit și celor ce la sarcini osteniți rămăsease. 58r

*1 Par. 12, 10.

1. i, venind David și bărbații lui în Sichelig a treia zi, amalichitenii au fost năvălit despre partea de-amiazăzi în Sichelig și au fost bătut Sicheligul și o au fost aprins cu foc.

2. Și roabe dusease muierile dintr-însa, de la cel mai mic până la cel mai mare. Și nu ucisease pre cineva, ci cu sine-i dusease și mergea pre calea sa.

3. Și, vinind David și oamenii lui la cetate și aflându-o aprinsă cu foc și muierile sale și fiii săi și featele sale duse roabe,

4. Și-au rădicat David și norodul care era cu el glasurile sale și au plâns până ce au scăzut în ei lacrămile.

5. Că și doao muieri a lui David roabe să dusease, Ahinuam Iezrailiteanca și Avigail, muieria lui Naval Carmeliteanului.

6. Și s-au întristat David foarte că vrea norodul a-l împrășca cu pietri, căci amar le era sufletul fieștecăruie bărbat spre fiii săi și spre feate. Și s-au întărit David în Domnul, Dumnezeul său.

7. Și au zis cătră Aviathar preotul, | fiul lui Ahimeleh: „Pune la mine efodul”. Și au pus Aviathar efodul la David. 58v

8. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „Goni-voiu lotrișorii acește și apuca-voiu au nu?” Și i-au zis Domnul: „Goneaște-i, că fără îndoială îi vei apuca și vei scutura prada”.

9. Și s-au dus David, el și șasă sute de bărbați carii era cu el, și au venit până la răpegiunea Vesor, și, obosiți, unii au rămas.

10. Și i-au gonit David, el și patru sute de bărbați, că stătuse doao sute carii, obosiți, nu putea trece răpegiunea Vesor.

11. Și au aflat un om eghiptean în câmp și l-au adus la David și i-au dat pâne să mănșe și să bea apă,

12. Ci și o fărâmă de zmochine uscate și doao legături de stafide. Care mâncându-le, i s-au întors duhul și s-au răcorit, că nu mâncase pâne, nici beuse apă în trei zile și în trei nopți.

13. Și i-au zis David: „A cui ești tu sau de unde și încătro meargi?” Carele au zis: „Copil eghiptean sânt eu, sluga omului amalichitean, și m-au părăsât domnul mieu, că am început a mă bolnăvi alaltăieri.

14. Că noi am rupt pre partea Cherithului de amiazăzi și împrotiva Iiudeii, și || spre miiazăza lui Caliv și Sichelig o am aprins cu foc”. 59r

15. Și i-au zis David: „Poți-mă povățui la șireagul acesta?” Care au zis: „Jură-m pe Dumnezeu că nu mă vei ucide și nu mă vei da în mânilie stăpânului mieu și eu te voi duce la șireagul acesta”. Și i-au jurat David.

16. Care ducându-l, iată, ei ședea preste fața a tot pământul mâncând și bând și ca când ar prăznui zi de sărbătoare pentru toate prăzile și jefuirile care prinsease în pământul filisteilor și din pământul Iiudei.

17. Și i-au lovit David, de sara până a doao zi sara, și n-au scăpat din ei cineva, fără patru sute de bărbați tineri, carii încălecase pre cămile și fugise.

18. Și au scos David toate care luase amalichiteanii și doao muierile sale le-au scos.

19. Nici au lipsit ceva, de la mic până la mare, și din fii și din feate și din jafuri și orice răpise, toate le-au întors îndărăpt David.

20. Și au luat toate turmele și ciurdele și le-au mânat înaintea feții sale și au zis: „Aceasta-i prada lui David”.

21. Și au venit David la cei doao sute de bărbați carii obosiți stătuse, nici putuse | urma după David, și le poruncise a ședea în repegiunea Vesor. Carii au ieșit întru întâmpinarea lui David și norodului care era cu el. Și, apropiindu-se David cătră norod, le-au zis cuvinte de pace. 59v

22. Și, răspunzând tot omul rău și nedirept din oamenii carii era cu David, au zis: „Pentru că n-au venit cu noi, nu le vom da nimică din prada carea am scos, ci destul fie fieștecăruia muieria sa și pruncii, carii luându-și, depărtează-se”.

23. Și au zis David: „Nu așa veți face, frații miei, din celea ce ne-au dat noao Domnul și ne-au păzât și ne-au dat lotrișori carii rupsease asupra noastră în mânilie noastre,

CAP 30 ȘI 31 CARTEA DINTĂIU A LUI SAMUIL

24. Nici vă va asculta cineva pentru cuvântul acesta, că dreaptă parte va fi celui ce să pogoară la războiu și celui ce rămâne la sarcine și asemenea vor împărți”.

25. Și s-au făcut aceasta din zioa aceea și după aceea așezământ și rânduală și ca o leage în Israil până în zioa aceasta.

26. Și au venit David în Sichelig și au trimis daruri din pradă bătrânilor Iiudei, aproapele săi, zicând: „Trimiț blagoslovenie din prada vrăjmașilor Domnului,

60r 27. Celor ce era în Vethil și carii în Ramoth spre amiiazăzi, și carii în Iethir, ||

28. Și carii în Aroir, și carii în Sefamoth, și carii în Esthamo,

29. Și carii în Rahal, și carii în cetățile Ierameil, și carii în cetățile Cheni,

30. Și carii în Arama, și carii în lacul Asan, și carii în Athah,

31. Și carii în Hevron și celorlalți carii era în locurile acelea în care zăbovisă David însuș și oamenii lui”.

Cap 31

Trupul lui Saul cu fiii săi în războiu uciși, fără de cap în zidul Vethsan să spânzură și armele lui în besearica lui Astaroth; iară bărbații lui Iavis, luând trupurile lui Saul și a fiilor lui, le-au îngropat lângă Iavis.

1. **L**ară filisteii bătea împotriva lui Israil; și au fugit fiii lui Israil înaintea feții filisteilor și au căzut uciși în muntele Ghelvoi.
2. *Și au năvălit filisteii asupra lui Saul și asupra fiilor lui și au lovit pre Ionathan și Avinadav și Melhisua, fiii lui Saul. *1 Para. 2, 3.
3. Și toată greotatea războiului s-au întors spre Saul și l-au agiuns oamenii săgetari și s-au rănit foarte de la săgetari.
- 60v 4. *Și au zis Saul cătră armașul său: „Scoate-ț sabia ta și mă loveaște, ca nu cumva să vie acești netăiați împregiur și să mă ucigă, batjocorindu-mă. | Și n-au vrut armașul lui, că de groază mare era înfricoșat. Și au apucat Saul sabia și s-au slobozit pre dânsa. *1 Par. 10, 4.
5. Carea văzând armașul lui, adecă că murise Saul, s-au slobozit și el pre sabia sa și au murit cu dânsul.
6. Murit-au, dară, Saul și trei fiii lui și armașul lui și toț bărbații lui în zioa aceea, aseamenea.
7. Și văzând oamenii lui Israil carii era peste vale și peste Iordan că fugise bărbații israiliteani și că murise Saul și fiii lui, ș-au părăsit cetățile și au fugit. Și au venit filisteii și au lăcuit acolo.
8. Și fiind a doao zi, venit-au filisteii să jefuiască pre cei uciși și au aflat pre Saul și trei fiii lui zăcând în muntele Ghelvoi.
9. Și au tăiat capul lui Saul și l-au jefuit de arme și au trimis în pământul filisteilor prin pregiur să se vestească în besearica idolilor și în noroad.
10. Și au pus armele lui în besearica lui Astaroth, iară trupul lui l-au spânzurat în zidul Vethsanului.
11. *Carea auzind lăcuiitorii Iavis Galaad orice făcuse filisteii lui Saul, *2 Împăr. 2, 4.
- 61r 12. S-au sculat toț oamenii cei tari și au mers toată noaptea și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor lui || din zidul Vethsan. Și au venit la Iavis Galaad și le-au ars acolo.
13. Și au luat oasele lor și le-au îngropat în tufele Iavis și au postit șeapte zile.

